ESMENES AL PROJECTE D'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES-CIUTADANS PEL CANVI (Palau del Parlament, 21 de juliol de 2005)

Esmena núm. 1

D'addició del Preàmbul.

PREÀMBUL

La nació catalana s'ha anat fent en el decurs del temps, amb les aportacions d'energies de moltes generacions, de moltes tradicions i cultures que hi han trobat una terra d'acollida. Definint una llengua i una cultura, modelant un paisatge, acollint també noves llengües i noves cultures, obrint-se sempre a l'intercanvi generós. Construint un sistema de drets i llibertats, dotant-se de lleis pròpies, desenvolupant un marc de convivència solidari que aspira a la justícia social.

La ciutadania catalana del segle XXI formula i renova les seves aspiracions de llibertat i autogovern en un nou Estatut d'Autonomia de Catalunya.

L'Estatut segueix la tradició de les Constitucions i altres drets de Catalunya, que històricament havien significat l'articulació pactada dels drets i els deures dels catalans. Es fonamenta en els Estatuts de 1932 i de 1979, que van reafirmar aquelles tradicions, restablint la legitimitat i aspirant a "fer realitat el dret inalienable de Catalunya a l'autogovern". Un dret que s'ha formulat de forma reiterada i que, ara, aquest Estatut confirma.

El recorregut institucional entre 1978 i 2005, en el marc de la Constitució i l'Estatut, reforça el sentit de l'autogovern de Catalunya en el context de l'Espanya plural i diversa, que acull nacions, nacionalitats i regions. La lliure i solidària contribució de Catalunya a la cohesió fraternal dels pobles d'Espanya i a l'articulació federal de l'Estat acrediten la voluntat compartida d'avançar en el reconeixement de l'autogovern.

El nou Estatut sintetitza les aspiracions col·lectives dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya d'encarar el segle XXI conscients d'una nova realitat, més plural a Catalunya i a Espanya, amb renovada vocació de tenir un paper actiu a la Unió Europea ampliada, en la que aspirem a crear una Euroregió capdavantera, juntament amb els territoris de l'antiga Corona d'Aragó, i amb voluntat de projectar una mirada oberta al món global que ens condiciona i estimula.

El poble de Catalunya aspira a governar-se i els seus ciutadans i ciutadanes volen decidir lliurement el seu futur en un sistema democràtic basat en un equilibri de drets i deures. El dret al benestar, a la qualitat de vida, a viure en pau, a gaudir d'uns serveis públics eficients i de qualitat; a disposar d'un sistema de prestacions universals que afavoreixin la igualtat i la cohesió social, la creació de riquesa i ocupació, amb un compromís permanent de lluita contra les desigualtats, les injustícies i la pobresa. Aquests drets s'exerceixen conjuntament amb el deure cívic d'implicar-se en la vida comunitària i el projecte col·lectiu, en la construcció compartida de la societat que es vol assolir, organitzada a partir del principi de proximitat a través dels Ajuntaments, les comarques i les noves vegueries, que formen part també del sistema institucional de la Generalitat.

La terra i les persones formen un conjunt en transformació i evolució constant. El respecte al paisatge i l'equilibri territorial reconeguts a l'Estatut acrediten que la nació es fa cada dia i la fan els ciutadans i ciutadanes amb la seva acció en el territori. I ho fan amb voluntat durable, en un model sostenible territorialment i socialment.

El poble de Catalunya, els homes i les dones que hi viuen i treballen, i les institucions que el representen, reitera ara la seva permanent vocació d'autogovern. I ho fa amb el convenciment que en el marc de l'Espanya plural es confirma la voluntat pluricultural i plurilingüística de l'Estat. Catalunya assoleix, ara, més competències i recursos, per actuar i decidir el seu futur, en pau, igualtat, llibertat, justícia, equitat i solidaritat.

En proclamació dels drets i llibertats de Catalunya i per renovar el dret inalienable de la nació catalana a l'autogovern s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

De modificació de l'article 8. Nova redacció.

- "1. Catalunya i Aran han estat dues realitats culturals i polítiques clarament diferenciades al llarg de la seva història, que van fonamentar la seva relació en el lliure pacte. En virtut d'aquesta realitat històrica, s'ha de garantir el respecte de les Institucions Catalanes envers la tradició d'autogovern del poble aranès mitjançant aquest Estatut, el Conselh Generau i les seves altres institucions pròpies.
- 2. Els ciutadans de Catalunya i les seves institucions polítiques reconeixen l'Aran com una realitat nacional, de cultura occitana fonamentada en la seva singularitat cultural, històrica, geogràfica, i lingüística defensada pels aranesos al llarg dels segles. Aquest Estatut reconeix i empara aquesta singularitat la qual és objecte d'una singular protecció mitjançant un règim jurídic especial.
- 3. La incorporació institucional de l'Aran en el marc territorial de Catalunya tindrà un tractament específic i propi que s'establirà en la Llei de Regim Especial de l'Aran i en les futures Lleis d'Ordenació Territorial de Catalunya."

Justificació: La realitat nacional de l'Aran obliga a incorporar en el nou Estatut d'Autonomia de Catalunya una regulació més detallada que la que recull el text acordat majoritàriament per la ponència.

De modificació a l'apartat 1 de l'article 10.

"1. La bandera nacional de Catalunya és la tradicional faixada amb cinc

barres horitzontals, o faixes, grogues i quatre de vermelles, totes del

mateix gruix. Ha d'ésser present als edificis públics i en els actes oficials

que es facin a Catalunya."

Justificació: Tècnica heràldica.

5

D'addició de dos nous apartats a l'article 10.

"1 bis. L'escut de Catalunya és l'escut dels comptes reis sobirans de Barcelona: fons d'or amb quatre pals de gules, és a dir, vermells."

1 ter. El senyal de la Generalitat està format per un oval que porta inscrits els mateixos pals vermells sobre el fons or de l'escut, emmarcat per rams de fulles de llorer."

Justificació: Al costat de la bandera, l'escut i el senyal de la Generalitat són dos dels símbols de Catalunya, fet que justifica incloure'n la regulació en aquest article, emprant, d'altra banda, la descripció que en fa l'heràldica.

De modificació de l'apartat 1 de l'article 11.

"1. Gaudeixen de la condició política de catalans els ciutadans *espanyols* que tenen veïnatge administratiu a Catalunya. Llurs drets polítics s'exerceixen d'acord amb aquest Estatut i les lleis."

Justificació: És la dicció del vigent Estatut i jurídicament i tècnicament més adequada.

De modificació de l'apartat 2 de l'article 20.

"2. Totes les persones tenen dret a *expressar la seva voluntat de forma* anticipada per tal de deixar constància de les instruccions sobre llur tractament i les intervencions mèdiques, que han d'ésser respectades, en els termes que estableix la llei, especialment pel personal sanitari, quan les persones que han *expressat la seva voluntat de forma anticipada* no estiguin en condicions d'expressar personalment llur voluntat."

Justificació: Es formula el redactat de manera que no es posi tant l'accent en el dret a l'atorgament del "document de voluntat anticipades" com en el dret a expressar aquests voluntats de manera anticipada, per desvincular aquest dret de la regulació positiva actual, subjecte a modificacions.

D'addició a l'apartat 1 de l'article 22.

"1. Totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat i gratuïtat als serveis sanitaris de responsabilitat pública, en els termes que estableixi la llei."

Justificació: Per coherència amb els termes del principi rector establert a l'article 41.4 d'aquesta proposta d'Estatut, que estableix la garantia de la qualitat i de la gratuïtat de l'assistència sanitària pública en els termes que estableixi la llei.

D'addició a l'apartat 3 de l'article 22.

"3. Totes les persones, en relació amb els serveis sanitaris públics i privats, tenen dret a ésser informades sobre els serveis a què poden accedir i el requisits necessaris per a usar-los, sobre els tractaments mèdics i llurs riscos, abans que siguin aplicats; a donar el consentiment per a qualsevol intervenció; a accedir a la història clínica, i a la confidencialitat de les dades relatives a la pròpia salut, en els termes que estableixi la llei."

Justificació: Aquests drets que es formulen de manera absoluta en aquest precepte, en la legislació vigent no n'estan sinó que s'estableixen excepcions (dret a no ser informat, terapèutica, limitacions respecte de les dades de tercers i de les notes subjectives del metges en l'accés a la història clínica, actuacions sense consentiment en cas d'urgència vital, etc.). En aquest sentit es planteja la necessitat d'incloure la referència als termes en els que la llei reguli l'exercici d'aquests drets.

De modificació de l'article 33.

"Totes les persones tenen el dret d'ésser ateses oralment i per escrit en la llengua oficial que elegeixin en llur condició d'usuaris o consumidors de béns, productes i serveis. Les entitats i les empreses amb domicili social a Catalunya i els establiments oberts al públic dins del seu territori garantiran l'exercici efectiu d'aquest dret en els termes que estableixi la llei."

Justificació: l'expressió "deure de disponibilitat lingüística" no es troba emparada per la normativa sobre política lingüística en aquests termes ja que aquesta fa referència al fet d'estar en condicions de poder atendre els consumidors i consumidores quan s'expressin en qualsevol de les llengües oficials a Catalunya i aquesta previsió ja està expressada a l'incís inicial de l'article. En aquest sentit, entenem que l'expressió relativa a la garantia de "l'exercici efectiu del dret" és més clara i precisa i en conseqüència ofereix més seguretat jurídica.

D'addició d'un nou apartat a l'article 39.

"7bis. Els poders públics de Catalunya han de promoure la igualtat de totes les persones amb independència del seu origen, nacionalitat, sexe, color, religió, condició social o de la seva orientació sexual, així com l'eradicació del racisme, de la xenofòbia, del sexisme, de l'homofòbia i de qualsevol altra expressió de discriminació."

Justificació: Es tracta de la garantia per part dels poders públics del dret fonamental a la no discriminació incloent una dimensió nova i concreta com és ara l'orientació sexual a més de les clàssiques.

D'addició d'un nou apartat a l'article 39.

"7ter. Els poders públics han de garantir el reconeixement del poble gitano i el valor de la seva cultura com a salvaguarda de la realitat històrica d'aquest poble així com del seu valor per a la societat catalana, de la que forma part."

Justificació: Reconeix l'especificitat del poble gitano fent una mínima justícia a una situació secular de discriminació i, alhora, reconeix que els gitanos catalans formen part de la societat catalana tot evitant un tractament simplement comunitarista i imposant també obligacions als poders públics pel que fa a la igualtat i no discriminació.

De modificació de l'apartat 6 de l'article 41.

"6. Els poders públics de Catalunya han d'emprendre les accions necessàries per a establir *per llei un marc de referència per a l'acolliment i la integració* de les persones immigrades i han de promoure les polítiques que garanteixin el reconeixement i l'efectivitat dels drets i deures de les persones immigrades, la igualtat d'oportunitats, les prestacions i les ajudes que permetin llur plena acomodació social i econòmica i llur participació en els afers públics."

Justificació: es considera més adequat d'incloure la previsió relativa a l'establiment d'un marc de referència per a l'acolliment i la integració de les persones immigrades en aquest precepte enlloc del corresponent a immigració en el títol de Competències.

De <u>supressió</u> a l'article 64.

"La legislatura finalitza per expiració del mandat legal en complir-se els quatre anys de la data de celebració de les eleccions. També pot finalitzar anticipadament quan no es produeixi la investidura del president de la Generalitat o per dissolució anticipada, acordada <u>pel Parlament o</u> pel president de la Generalitat."

Justificació: En dret comparat és una previsió només existent en constitucions d'entre guerres i totalment abandonada. Introdueix un innecessari element d'inestabilitat i no afegeix res des del punt de vista de les garanties democràtiques que ja tenen altres vies de control a través de la moció de censura, per exemple.

Esmena d'addició a l'apartat 5 de l'article 65.

"5. Una llei del Parlament regula l'estatut personal del president de la Generalitat. Als efectes de precedències i protocol a Catalunya, el president de la Generalitat té la posició preeminent, immediatament després del rei i en tot cas del President del Govern d'Espanya."

Justificació: en presència del President del Govern d'Espanya, el President de la Generalitat no té la posició preeminent, immediatament després del rei d'acord amb la normativa vigent.

D'addició de dos nous apartats a l'article 66.

"5bis. Una llei del Parlament ha de regular la Comissió Jurídica Assessora com a alt òrgan consultiu del Govern de la Generalitat.

5ter. Una llei del Parlament ha de regular el Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya com a òrgan consultiu i d'assessorament del Govern en matèries sòcioeconòmiques, laborals i ocupacionals."

Justificació: La Comissió Jurídica Assessora com a alt òrgan consultiu del Govern es troba prevista a la llei que té per objectiu el desenvolupament de les principals institucions de la Generalitat : el Parlament, el President i el Consell Executiu. Òrgans de naturalesa similar apareixen en els estatuts de les comunitats autònomes que tenen aquesta institució i sembla oportú que consti des d'ara també en el nou Estatut.

Pel que fa al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, també assenyalem la conveniència d'introduir-lo per la significació de la seva funció de reforç de la participació dels agents econòmics i socials en el desenvolupament de l'estat Social i Democràtic de Dret.

De supressió a l'apartat 1 de l'article 69.

"1. L'Administració de la Generalitat és l'organització que exerceix les funcions executives atribuïdes per aquest Estatut a la Generalitat. Té la condició d'administració estatal ordinària d'acord amb el que estableixen l'Estatut i les lleis, sens perjudici de les competències <u>executives</u> que corresponen a l'Administració local."

Justificació: Tradicionalment la normativa sobre règim local no inclou l'expressió "competències executives" per a fer referència a aquelles que són pròpies de l'Administració local sinó que s'empra de forma genèrica el concepte "competències", distingint en tot cas entre aquelles que li són "pròpies" d'aquelles que li són delegades per altres Administracions.

De supressió a l'apartat 1 de l'article 71.

"1. El president de la Generalitat i els consellers responen políticament davant el Parlament de forma solidària, sens perjudici de la responsabilitat directa de cadascun d'ells."

Justificació: En el nostre sistema la responsabilitat del Govern és solidària. Tota l'arquitectura del sistema respon a un equilibri entre el control i la responsabilitat governamental i l'estabilitat com a interès general de la ciutadania. D'altra banda, no s'han associat conseqüències a aquesta responsabilitat individual. En qualsevol cas, una previsió en aquests termes podria generar conflictes institucionals.

De supressió de l'apartat 2 de l'article 72.

Justificació: La possibilitat que el Parlament es dissolgui per decisió del propi Parlament és una previsió que, en dret comparat, només existeix en constitucions d'entre guerres i es troba totalment abandonada. Introdueix un innecessari element d'inestabilitat i no afegeix res des del punt de vista de les garanties democràtiques que ja tenen altres vies de control a través de la moció de censura, per exemple.

De modificació de l'apartat 4 de l'article 73.

"4. Els dictàmens del Consell tindran caràcter vinculant només en relació als projectes de llei i proposicions de llei del Parlament que desenvolupin o afectin drets reconeguts a l'Estatut."

Justificació: Es fa major èmfasi i valor als drets reconeguts a l'Estatut que és el que d'antuvi s'ha volgut significar. En establir que el caràcter vinculant serà en relació a les lleis que desenvolupin o afectin aquests drets, el ventall s'obre molt. El caràcter de cada institució (Parlament i Consell) queda, a més, preservat i delimitat.

D'addició a l'apartat 1 de l'article 75.

"1. El Síndic de Greuges té la funció de protegir i defensar els drets i les llibertats reconeguts per la Constitució i aquest Estatut. Amb aquesta finalitat supervisa l'activitat de l'Administració de la Generalitat i de la l'Administració local de Catalunya, i també la dels organismes públics o privats vinculats o que en depenen. També pot estendre la seva actuació de protecció i defensa dels drets dels ciutadans a l'Administració de l'Estat a Catalunya en els termes que estableixin els acords de cooperació amb el Defensor del Poble."

Justificació: Per una millor sistemàtica, s'addiciona la previsió sobre la possibilitat d'estendre la seva actuació a l'Administració de l'Estat en els termes dels acords de cooperació que s'estableixin, procedent de l'apartat 4 del mateix article 75.

De supressió de l'apartat 4 de l'article 75.

Justificació: El Síndic de Greuges no pot exercir amb caràcter exclusiu la supervisió de l'activitat de les Administracions locals de Catalunya per tal de vetllar pels drets i les llibertats reconeguts a la Constitució i a l'Estatut ja que la Llei Orgànica del Defensar del Poble atribueix també aquesta funció a la institució homòloga estatal. La previsió sobre la possibilitat d'estendre la seva actuació a l'Administració de l'Estat en els termes dels acords de cooperació que s'estableixin cal ubicar-la a l'apartat 1 d'aquest article, d'acord amb l'esmena núm. 20.

D'addició d'una nova secció tercera bis i article 78 bis.

"Secció tercera bis. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Article 78 bis.

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya és l'autoritat reguladora independent en l'àmbit de la comunicació audiovisual pública i privada. Actua amb plena independència del Govern de la Generalitat en l'exercici de les seves funcions. Una Llei del Parlament ha d'establir els criteris d'elecció dels seus membres així com els seus àmbits específics d'actuació."

Justificació: la regulació essencial del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, com a Institució, ha d'ubicar-se en el títol corresponent a Institucions i no en el de competències.

De modificació de l'article 80. Nova redacció.

"1. L'Estatut garanteix a municipis i vegueries un nucli de competències pròpies que seran exercides per aquestes entitats amb plena autonomia. El seu exercici tan sols estarà subjecte a un control de constitucionalitat i de legalitat.

Els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies en les matèries següents:

- a) Ordenació i gestió del territori, urbanisme i disciplina urbanística en la mesura que no s'afectin interessos supralocals; aprofitament i gestió dels parcs i espais naturals; qualitat ambiental del territori i defensa, conservació i manteniment dels béns de domini públic local.
- b) Planificació, programació i gestió d'habitatge públic; participació en plans d'habitatge de protecció oficial edificat en sòl de patrimoni municipal i desenvolupament reglamentari dels requeriments d'habitabilitat dels habitatges.
- c) Ordenació i prestació de serveis bàsics a la comunitat, que inclou, en tot cas, ordenació i gestió dels serveis municipals i participació en plans i programes supramunicipals, en matèria d'energia, aigua, neteja i residus, cementiris i serveis funeraris i salut pública.
- d) Regulació i gestió dels equipaments culturals; promoció i foment d'activitats culturals i custòdia i preservació dels béns de valor i interès històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, científic o similars de la localitat.
- e) Regulació de les condicions de seguretat en activitats organitzades en espais públics i en els locals de pública concurrència; la coordinació, mitjançant la Junta de seguretat, dels diversos cossos i forces presents en el municipi.

- f) Protecció civil i prevenció d'incendis així com la adopció de mesures d'urgència en cas de catàstrofe o infortuni en el terme municipal.
- g) Planificació, ordenació i gestió de l'educació infantil; participació en el procés de matriculació en els centres públics i concertats radicats en el terme municipal; manteniment dels centres públics i aprofitament d'ús dels centres fora de l'horari i calendari escolar
- h) Circulació i serveis de mobilitat; ordenació i gestió dels aparcaments públics i establiment i gestió de transport de viatgers municipal i comarcal.
- i) Regulació de l'establiment d'autoritzacions i promocions de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal i turístic; foment de l'ocupació i cogestió de les oficines de col·locació.
- j) Formulació i gestió de polítiques per a la protecció del medi ambient i el desenvolupament sostenible de la comunitat; ordenació, control i disciplina del soroll.
- k) Regulació i gestió dels equipaments esportius o d'oci municipal i promoció i gestió d'activitats.
- I) Regulació de l'establiment d'infrastructures de telecomunicacions; explotació de xarxes o prestació de serveis de telecomunicacions i foment de l'accés dels veïns a la Societat de la Informació.
- m) Regulació i prestació dels serveis d'atenció a les persones, dels serveis socials públics d'assistència primària i dels especialitzats; organització de la prestació de serveis d'atenció a la dependència, així com activitats i serveis de protecció i reinserció; joventut, gent gran, foment de les polítiques d'igualtat de gènere i d'acollida dels immigrants.
- n) Regulació, gestió i vigilància de les activitats i usos que es realitzen a les platges, els rius, els llacs i els monts.
- 2. En aquestes matèries, la distribució de les responsabilitats administratives entre les diverses administracions locals ha de tenir en compte la seva capacitat de gestió i es regeix per les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya, pel principi de subsidiarietat, d'acord amb allò que estableix la Carta europea de l'autonomia local, pel principi de diferenciació,

d'acord amb les característiques que presenta la realitat municipal i pel principi de suficiència financera.

3. Tanmateix, els governs locals poden promoure tota mena d'activitats i regular i prestar els serveis complementaris de la resta d'administracions públiques, que siguin d'interès per a la comunitat local."

Justificació: és imprescindible reflectir el fonamental paper que desenvolupen actualment els governs locals en el nostre sistema institucional atesa la responsabilitat que ha caracteritzat la seva actuació des de la constitució dels primers Ajuntaments democràtics ara fa 25 anys. Amb aquesta voluntat s'incorpora un redactat sobre competències locals que estableix un nucli competencial per a municipis i vegueries.

D'addició d'un nou article 80 bis.

"Article 80 bis. El Consell de Governs Locals

- 1. El Consell de Governs Locals és l'òrgan de representació de municipis i vegueries en les institucions de la Generalitat. El Consell ha de ser escoltat en la tramitació parlamentària de les iniciatives legislatives que afecten de manera específica les administracions locals i en la tramitació de plans i normes reglamentàries d'idèntic caràcter.
- 2. La llei regula la composició, l'organització i funcions del Consell de Governs Locals garantint la presència de tots els presidents dels consells de vegueria i una representació plural d'alcaldes escollits en funció dels diferents territoris i de la diversitat demogràfica dels municipis."

Justificació: pel mateix motiu esmentat a l'esmena relativa a les competències locals, s'addiciona un article que estableix la figura del Consell de Governs Locals, com a òrgan de representació dels municipis i vegueries en les institucions de la Generalitat.

De modificació de l'article 89. Nova redacció.

- "1. L'Aran disposa d'un règim institucional propi establert per llei del Parlament. Mitjançant aquest règim es reconeix l'especificitat de l'organització administrativa interna de l'Aran i es garanteix la seva autonomia per a ordenar i gestionar els assumptes públics sobre els quals es projecta la diversitat cultural, lingüística, social i econòmica d'aquesta comunitat.
- 2. Les institucions pròpies de Govern de l'Aran estan integrades pel Conselh Generau i el Síndic que, a l'Aran, són i representen la Generalitat. El Síndic és la més alta representació, i l'ordinari del Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya. El Conselh Generau es relaciona amb el Govern de la Generalitat de Catalunya sota el principi informador de la bilateralitat.
- 3. Es reconeix el dret dels aranesos a obtenir per via de legislació ordinària el traspàs de totes les competències de la Generalitat de Catalunya que puguin i vulguin ésser assumides pel Conselh Generau, sense més excepcions que les fixades a l'ordenament legal. Aquest traspàs inclou totes les potestats administratives, com també la capacitat reglamentària, exhaurint-se la via de reclamació governativa en les pròpies institucions de l'Aran.
- 4. La institució de govern de l'Aran és elegida mitjançant sufragi universal igual, lliure, directe i secret, en la forma establerta per la llei.
- 5. L'Aran, per mitjà de la seva institució representativa, ha de participar en l'elaboració de les iniciatives legislatives que afecten el seu règim especial i les seves competències, poden exercir la iniciativa legislativa mitjançant les seves institucions.
- 6. La Llei de Regim especial haurà de garantir el dret de l'Aran a les finances i economia pròpies i suficients, a fi d'obtenir l'òptima prestació dels serveis transferits.

7. Es reconeixen els símbols de l'Aran , escut, bandera, i himne regulats per Llei a proposta del Consell General d'Aran."

Justificació: la realitat nacional de l'Aran obliga a incorporar en el nou Estatut d'Autonomia de Catalunya una regulació més detallada que la que recull el text acordat majoritàriament per la ponència sobre el tractament de l'organització institucional pròpia de l'Aran.

De modificació de l'article 106. Nova redacció.

"En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, llevat dels casos expressament previstos en aquest Estatut, o que derivin de la Constitució. En l'exercici d'aquestes competències, la Generalitat aprovarà per llei el primer desenvolupament de les normes bàsiques de l'Estat."

Justificació: El "mínim denominador comú" en la determinació del qual, segons el Tribunal Constitucional, pot intervenir l'Estat en les competències compartides, no pot reduir-se a principis, objectius i estàndards, ja que el seu àmbit és molt distint segons la matèria a la que es refereixi. D'altra banda, la definició del concepte de bases podria ser introduïda per una reforma constitucional però no per un Estatut d'Autonomia ja que implica la negació del concepte nuclear de "denominador comú" si altres comunitats autònomes pretenguessin plasmar en llur Estatut una extensió distinta de la intervenció normativa de l'Estat en l'àmbit de les competències compartides. Finalment, la previsió relativa a la "integritat de la potestat reglamentària i de la funció executiva" suposa un element més de reducció de la funció estatal d'establir un comú denominador en les matèries en les que el nostre sistema ha previst una competència compartida entre l'Estat i la Generalitat.

De supressió de l'article 109.

Justificació: a l'article 69, dedicat a l'Administració de la Generalitat, ja s'estableix la condició d'administració estatal ordinària. D'altra banda, tal i com està formulada a l'article 109 pot ser entesa com una clàusula general d'atribució de competències executives materialment indeterminada que no encaixa fàcilment en la lògica ni en la coherència bàsica del nostre sistema autonòmic de distribució de competències. A més, per poder ser implementada, seria necessària la intervenció del mecanisme de transferència de l'art.150.2 CE cas per cas.

De <u>supressió</u> a l'apartat 2 de l'article 110.

"2. En les matèries de competència exclusiva de la Generalitat, correspon a aquesta l'especificació dels objectius als quals es destinen les subvencions estatals i comunitàries europees, i també la regulació de les condicions d'atorgament i la gestió, incloent-hi la tramitació i la concessió. Els fons estatals s'han de consignar com a ingressos propis de les finances de la Generalitat."

Justificació: Aquest precepte recull els criteris expressats pel Tribunal Constitucional en les nombroses sentències dictades en matèria de subvencions. Els fons estatals que poden dotar subvencions no poden ser consignats com a ingressos propis de la Generalitat, ni formen part del seu propi pressupost, ja que es tracta de dotacions en el pressupost de l'Estat.

D'addicció d'un nou apartat a l'article 110.

"En els supòsits que la dotació pressupostària estatal o europea d'unes subvencions s'hagi de distribuir territorialment entre les Comunitats Autònomes competents per raó de la matèria, la Generalitat participarà en la determinació dels criteris de repartiment."

Justificació: Adequació a la doctrina establerta pel tribunal Constitucional, que reconeix la necessària participació de la Generalitat en l'adopció per part de l'Estat dels criteris de territorialització de les subvencions que destini a matèries de competència autonòmica.

Esmena de modificació de l'ordenació dels articles del Capítol II del Títol IV en 10 noves seccions.

- Secció 1a. Organització i règim jurídic
- Article 112. Administració de la Generalitat de Catalunya. (ex. Art 112,113 i 114)
- Article 113. Corporacions de dret públic, professions titulades (ex art. 144)
- Secció 2a. Organització territorial i règim local
- Article 114. Organització territorial (ex art.154)
- Article 115. Règim local (ex art. 155)
- Secció 3a. Dret i llengua
- Article 116. Dret civil (ex art. 123)
- Article 117. Dret processal (ex. art. 124)
- Article 118. Llengua pròpia (ex art. 128)
- Article 119. Notariat i registres públics (ex art. 130)
- Secció 4a. Llibertats
- Article 120. Associacions i fundacions (ex art. 116)
- Article 121. Consultes populars (ex art 143)
- Article 122. Mitjans de comunicació social, audiovisual i serveis de comunicacions electròniques (ex art. 129)
- Article 123. Polítiques de gènere (ex art. 162)
- Article 124. Protecció de dades de caràcter personal (ex art.133)

- Article 125. Relacions amb les entitats religioses (ex art 156)
- Secció 5a. Cultura i educació
- Article 126. Cultura (ex art.145)
- Article 127. Educació (ex art. 125)
- Article 128. Recerca, desenvolupament i innovació tecnològica (ex art.134)
- Article 129. Universitats (ex art.139)
- Secció 6a. Ordenació del territori, urbanisme i medi ambient
- Article 130. Aigües i obres hidràuliques (ex art.115)
- Article 131. Habitatge (ex art.127)
- Article 132. Infrastructures del transport i les comunicacions (ex art.132)
- Article 133. Medi ambient, espais naturals i meteorologia (ex art.161)
- Article 134. Obres públiques (ex art.131)
- Article 135. Ordenació del territori i del paisatge, del litoral i urbanisme (ex art.151)
- Secció 7a. Ordenació de l'activitat econòmica
- Article 136. Agricultura i ramaderia (ex art. 141)
- Article 137. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer (ex art.142)
- Article 138. Caixes d'estalvi (ex art. 117)
- Article 139. Comerç, fires i consum (ex arts. 118 i 119)
- Article 140. Cooperatives (ex art. 120)
- Article 141. Crèdit, banca, assegurances i mutualitats no integrades en el sistema de seguretat social (ex art. 121)
- Article 142. Indicacions geogràfiques protegides i mencions de qualitat (ex art.122)

- Article 143. Energia i mines (ex art.159)
- Article 144. Estadística de Catalunya (ex art.126)
- Article 145. Indústria, artesania, control metrològic i contrastació de metalls (ex art.148)
- Article 146. Joc i espectacles (ex art.160)
- Article 147. Mercats de valors i centres de contractació (ex art.150)
- Article 148. Ordenació promoció i planificació econòmica general a Catalunya (ex art. 140)
- Article 149. Promoció i defensa de la competència (ex art.152)
- Article 150. Propietat intel·lectual i industrial (ex art.153)
- Article 151. Transports (ex art.137)
- Article 152. Turisme (ex art.138)
- Secció 8a. Serveis personals
- Article 153. Esport i lleure (ex art.146)
- Article 154. Assistència i serveis socials, voluntariat, menors i promoció a les famílies (ex art.158)
- Article 155. Immigració (ex art. 147)
- Article 156. Joventut (ex art.149)
- Article 157. Sanitat i salut pública (ex art.157)
- Secció 9a. Treball i Seguretat Social
- Article 158. Treball i Relacions laborals (ex art.135)
- Article 159. Seguretat Social (ex art.167)
- Secció 10a. Seguretat pública
- Article 160. Emergències i protecció civil (ex art.166)
- Article 161. Seguretat pública i trànsit (ex art.163)

Article 162. Seguretat privada (ex art.164)

Article 163. Sistema penitenciari (ex art.136)

Article 164. Videovigilància i control de so i gravacions (ex art.165)

Justificació: millora sistemàticament l'ordenació dels sectors competencials del Capítol II del Títol IV.

Esmena de modificació dels articles 112, 113 i 114. Nova redacció.

"Article 112. Administració de la Generalitat de Catalunya

- 1. En matèria d'organització, règim jurídic i procediment administratiu de la seva administració, correspon a la Generalitat:
- 1.1 La competència exclusiva sobre:
- a) l'estructura de l'administració de la Generalitat, la regulació dels seus òrgans, el funcionament i l'articulació territorial;
- b) les diferents modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa, incloses les formes de personificació públiques i privades;
- c) els mitjans necessaris per exercir les funcions administratives, inclòs el règim dels seus béns de domini públic i patrimonials;
- d) les potestats de control, inspecció i sanció en tots els àmbits materials de competència de la Generalitat.
- 1.2 En tot allò no previst en els paràgrafs anteriors, la Generalitat té competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació bàsica estatal en relació al règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú per tal de garantir el tractament comú dels administrats davant de totes les administracions públiques. En tot cas, aquesta competència inclou l'establiment dels procediments especials per a l'exercici de les diferents potestats administratives.
- 2. En matèria de funció pública correspon a la Generalitat:
- 2.1. En matèria de funció pública pròpia correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'organització de la funció pública en tots els sectors materials de prestació dels serveis públics de competència de la Generalitat. També li correspon la competència compartida sobre el règim estatutari de llurs funcionaris, que inclou en tot cas la relació jurídica entre

l'Administració i el personal funcionari, l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari i la seva formació.

- 2.2. En matèria de personal laboral, correspon a la Generalitat la competència exclusiva per adaptar la relació de treball a les necessitats derivades de l'organització administrativa pròpia.
- 3. En relació als contractes de l'Administració, correspon a la Generalitat:
- 3.1 La competència exclusiva sobre organització i competències en matèria de contractació dels òrgans de la Generalitat així com sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'administració.
- 3.2 En tot allò no previst a l'apartat anterior, correspon a la Generalitat la competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació estatal sobre contractació de les administracions públiques.
- 4. En matèria d'expropiació forçosa la Generalitat té competència executiva en tot cas per:
- a) Regular l'organització i procediments interns expropiatoris i l'exercici de la potestat expropiatòria per l'Administració de la Generalitat.
- b) Establir les regles de valoració dels béns expropiats d'acord amb els criteris fixats per l'Estat.
- c) Crear i regular un òrgan propi per a la determinació del preu just i fixar el procediment.
- 5. En matèria de responsabilitat administrativa la Generalitat té competència exclusiva per determinar el procediment i la competència compartida per establir les causes que poden originar responsabilitat, i els criteris d'imputació i d'indemnització aplicables en relació a les reclamacions adreçades a la Generalitat de Catalunya, dins del sistema de responsabilitat administrativa establert per la legislació estatal."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics, tant per motius de sistemàtica com per la necessària correcció dels elements inconstitucionals del text dels articles 112, 113 i 114 i s'introdueixen algunes modificacions de la redacció dels apartats 1.d, 2 i 4.a i b que volen

millorar la formulació. El tractament conjunt de la Generalitat i els ens locals en els articles 112, 113 i 114 del text acollit majoritàriament per la ponència, ha generat extralimitacions constitucionals i disfuncions ja que l'abast de la competència de la Generalitat sobre ella mateixa no és el mateix que sobre els ens locals, tal i com ha assenyalat repetidament la jurisprudència del Tribunal Constitucional.

Esmena de modificació de l'article 117. Nova redacció.

- "1. En matèria de caixes d'estalvis amb domicili a Catalunya, correspon a la Generalitat:
- 1.1. La competència exclusiva sobre la regulació de l'organització de les caixes d'estalvis amb domicili a Catalunya, que en tot cas inclou la determinació de llurs òrgans rectors i la seva composició, l'estatut jurídic dels membres dels òrgans rectors i els altres càrrecs de les caixes d'estalvis, el règim jurídic de la creació, la fusió, la liquidació i el registre de les caixes d'estalvis, l'exercici de les potestats administratives amb relació a les fundacions que puguin crear les caixes d'estalvis i la regulació d'agrupacions de caixes d'estalvis amb domicili a Catalunya.
- 1.2. La competència compartida sobre l'activitat financera dins dels principis i, en aquest cas, les regles que estableix la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit i política monetària de l'Estat. Dins d'aquestes bases, les competències de la Generalitat abasten la distribució dels excedents de l'obra social de les caixes.
- 1.3. La competència compartida sobre disciplina, inspecció i sanció de les caixes dins dels principis i, en aquest cas, les regles que estableix la legislació bàsica estatal sobre ordenació del crèdit i la banca.
- 2. La Generalitat col·labora en les activitats d'inspecció i sanció exercides pel Ministeri d'Economia i el Banc d'Espanya sobre les caixes d'estalvis a Catalunya."

Justificació: Es corregeixen algunes incorreccions (apartat 1.2 i 2), algunes extralimitacions com la relativa a la possibilitat de regular les agrupacions de caixes tan sols pel fet que si més no una de les caixes estigui domiciliada a Catalunya (apartat 1.1.e) i se suprimeix algun aspecte que en l'actualitat no és objecte de controvèrsia (apartat 1.1.f i lletres a i b de l'apartat 1.3).

Finalment, se suprimeix l'apartat 3 de la proposta de la ponència per superflu: el seu contingut queda inclòs en el primer apartat que es refereix a totes les caixes amb domicili a Catalunya, independentment de l'indret on actuïn.

De modificació dels articles 118 i 119. Nova redacció.

"Article 118. Comerç, fires i consum

- 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de comerç i fires no internacionals, que inclou en tot cas la planificació i ordenació de l'activitat comercial que es realitzi per qualsevol mitjà; la regulació administrativa de totes les modalitats de venda i formes de prestació de l'activitat comercial i la regulació dels horaris comercials, així com la de l'activitat firal que no tingui caràcter internacional.
- 2. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de fires internacionals celebrades a Catalunya.
- 3. La Generalitat col·laborarà amb l'Estat en l'establiment del calendari de fires internacionals.
- 4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou en tot cas la regulació sobre polítiques de consum i defensa dels drets dels consumidors i usuaris, proclamats a l'article 27, la regulació administrativa de l'activitat publicitària, l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació, l'associacionisme i l'arbitratge en aquesta matèria."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

De modificació de l'article 120. Nova redacció.

"Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de cooperatives que realitzin majoritàriament la seva activitat amb els socis respectius en el territori de Catalunya o bé, malgrat no exerceixin majoritàriament la seva activitat en aquest territori, hi tinguin el seu domicili i no exerceixin majoritàriament la seva activitat en el territori d'una altra comunitat autònoma. Aquesta competència comprèn en tot cas l'organització i funcionament de les cooperatives i la regulació i el foment del moviment cooperatiu."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

De modificació de l'article 121. Nova redacció.

- "1. En matèria d'ordenació del crèdit, banca, assegurances i mutualitats no integrades en el sistema de seguretat social, correspon a la Generalitat:
- 1.1. La competència exclusiva sobre l'estructura, l'organització i el funcionament de les mutualitats de previsió social, les entitats gestores de plans i fons de pensions i altres mutualitats no integrades en el sistema de seguretat social, amb domicili a Catalunya, amb independència del seu àmbit d'operació i de l'abast del risc assegurat.
- 1.2. La competència compartida sobre l'estructura, l'organització i el funcionament dels intermediaris financers que no siguin caixes d'estalvis, les cooperatives de crèdit i les entitats asseguradores a què no fa referència l'apartat 1.1, amb domicili a Catalunya i amb independència del seu àmbit d'operació i de l'abast del risc assegurat.
- 1.3. La competència compartida sobre l'activitat de les entitats a què fan referència els apartats 1.1 i 1.2 que tinguin domicili a Catalunya, dins dels principis i, en aquest cas, les regles establertes a la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit, banca i assegurances, així com en les regles de coordinació establertes per l'Estat respecte de les activitats realitzades per aquestes entitats fora del territori de Catalunya.
- 1.4. Respecte de l'activitat realitzada a Catalunya per les entitats a què fan referència els apartats 1.1 i 1.2, amb domicili fora de Catalunya, la Generalitat té competència compartida sobre les seves activitats d'acord amb les regles de coordinació establertes per l'Estat.
- 1.5. La competència compartida sobre disciplina, inspecció i sanció de les entitats a què fan referència els apartats 1.1 i 1.2 que tinguin el domicili a Catalunya, dins dels principis i, en aquest cas, les regles establertes a la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit, banca i assegurances, així com

en les regles de coordinació establertes per l'Estat respecte de les activitats realitzades per aquestes entitats fora del territori de Catalunya.

- 1.6. Respecte de l'activitat realitzada a Catalunya per les entitats a què fan referència els apartats 1.1 i 1.2, amb domicili fora de Catalunya, la Generalitat té competència compartida en matèria de disciplina, inspecció i sanció d'acord amb les regles de coordinació establertes per l'Estat.
- 1.7. La Generalitat participa en la concessió d'autoritzacions discrecionals per part de l'Administració General de l'Estat mitjançant la Comissió Bilateral Estat-Generalitat."

Justificació: Tal i com suggereix el propi Institut d'Estudis Autonòmics, l'Estatut no pot atribuir a la Generalitat l'execució de les activitats d'inspecció i sanció corresponents a l'Administració general de l'Estat sobre les entitats que actuïn a Catalunya. D'altra banda, s'ometen les submatèries incloses en l'apartat 1.3 i 1.5 en un exercici de concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. Finalment se suprimeix l'apartat 2 de la proposta dedicat a les cooperatives de crèdit atès el seu caràcter superflu ja que es troben regulades en l'apartat 1.

De modificació de l'article 122. Nova redacció.

"Article 122. Indicacions geogràfiques protegides i mencions de qualitat

- 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre indicacions geogràfiques protegides i altres mencions de qualitat, que comprèn en tot cas:
- 1.1 El règim jurídic de la seva creació i funcionament, inclosa la determinació dels possibles nivells de protecció dels productes i el seu règim i condicions, així com els drets i obligacions que se'n deriven.
- 1.2 El reconeixement de les indicacions, així com l'aprovació de les seves normes fonamentals.
- 1.3 Totes les facultats administratives de gestió i control sobre l'actuació de les indicacions, especialment de les derivades de l'eventual tutela administrativa sobre els òrgans de la indicació i de l'exercici de la potestat sancionadora per infraccions del règim de la indicació.
- 2. En cas que el territori d'una indicació superi els límits de Catalunya, la Generalitat exercirà les facultats de gestió i control sobre les actuacions dels òrgans de la indicació que es refereixin a terrenys i instal·lacions situats a Catalunya. La determinació del nivell de protecció, la declaració i aprovació del reglament i la regulació del règim aplicable a la indicació corresponent tindrà lloc per acord entre la Generalitat i les altres administracions afectades, i en qualsevol cas es garantirà la participació de la Generalitat en els corresponents òrgans de la indicació d'acord amb la proporció de l'afectació al territori de Catalunya.
- 3. Les obligacions de protecció derivades del reconeixement per la Generalitat d'una indicació geogràfica protegida s'exerciran per la Generalitat de Catalunya sobre el seu territori. La protecció de les indicacions geogràfiques i de qualitat catalanes fora del territori de

Catalunya i davant de les corresponents institucions de protecció europees i internacionals, serà assumida per les corresponents autoritats, autonòmiques i estatal, des del moment del reconeixement efectuat per la Generalitat, sens perjudici del control judicial a què es sotmeti la declaració de reconeixement."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat. D'altra banda, es modifica la rúbrica, recollint la terminologia emprada per la normativa europea sobre la matèria i es trasllada a la redacció de l'article, tenint en compte que les denominacions d'origen són tan sols un tipus d'indicació geogràfica.

De modificació de l'article 125. Nova redacció.

- "1. En matèria d'ensenyament no universitari, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre els ensenyaments no obligatoris i que no condueixen a l'obtenció d'un títol estatal, així com sobre els centres docents que imparteixen aquests ensenyaments.
- 2. En relació amb els ensenyaments obligatoris o que condueixen a l'obtenció d'un títol estatal correspon a la Generalitat la competència compartida, en el marc del que estableixin les normes de l'Estat reguladores del dret a l'educació. En tot cas, correspondrà a la Generalitat en aquests àmbits:
- a) L'ordenació del sector de l'ensenyament i de l'activitat docent i educativa en general.
- b) La programació general de l'ensenyament i la definició, regulació i execució de la programació en el seu territori, així com la regulació d'òrgans de participació i consulta dels sectors afectats.
- c) La creació i autorització de centres docents, la definició de condicions mínimes addicionals a les de la normativa bàsica estatal, l'organització i el funcionament dels centres públics i el règim del professorat, d'acord amb les previsions de l'article 114 (funció pública de la Generalitat).
- d) L'ordenació i regulació dels ensenyaments, l'establiment dels plans d'estudis corresponents, inclosa la seva ordenació curricular, amb respecte de les previsions mínimes de la normativa bàsica estatal.
- e) La inspecció educativa; l'avaluació, la innovació i la investigació educatives, i la garantia de la qualitat.
- f) L'establiment del règim de foment, i beques i ajuts a l'estudi per a garantir les condicions d'igualtat en el seu accés, amb respecte dels ajuts mínims que es derivin de la normativa estatal.

- g) La regulació del règim de sosteniment amb fons públics dels ensenyaments del sistema educatiu i dels centres que els imparteixen, respectant les previsions bàsiques en matèria de dret a l'educació i llibertat d'ensenyament.
- h) La regulació de l'estatut jurídic i la selecció del personal docent i de la resta de professionals de l'educació, en els termes previstos a l'article 114 (funció pública de la Generalitat)."

Justificació: D'acord amb les indicacions de l'Institut d'Estudis Autonòmics, la Generalitat no disposa de competències exclusives sobre educació ja que l'Estat té competències ex article 149.1.30 CE. Cal, per tant, adequar el contingut de l'article al marc constitucional, que recull la necessària intervenció estatal bàsica en matèria de desenvolupament dels drets de l'art. 17 CE. En consegüència l'assumpció de la matèria «educació» com a exclusiva resulta impossible, menys encara respecte a l'establiment dels plans d'estudi, segons ha indicat el mateix Institut. També el Consell Consultiu ho ha afirmat, entre d'altres, en el Dictamen 257, de 17 de febrer de 2004, on explicita que "l'article 149.1.30 CE atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a la regulació de les condicions d'obtenció, d'expedició i d'homologació de títols acadèmics i professionals, i la competència per dictar "normes bàsiques per al desenvolupament de l'article 27 CE, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en aquesta matèria". D'acord amb aquesta darrera declaració, s'atribueix a l'Estat la funció de definir els principis normatius generals i uniformes d'ordenació de les matèries enunciades a l'article 27 CE."

Amb aquesta premissa i per tal de mantenir el màxim àmbit possible d'actuació de la Generalitat s'ha optat per distingir dues submatèries, com feia la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics: l'educació obligatòria o que comporta un títol estatal, sobre la que es projecten les competències de l'art. 149.1.30 CE i la resta d'àmbits que sí poden assumir-se en exclusiva (nou paràgraf 1 de l'article); assumir expressament el caràcter compartit de

l'educació obligatòria o referida a un títol estatal (apartat 2 de l'article), a la vegada que es limita la intervenció estatal bàsica al desenvolupament del dret a l'educació; mantenir una sèrie d'àmbits materials que, malgrat tractar-se d'un règim compartit, han de quedar en mans de la Generalitat.

De modificació de l'article 126. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre les estadístiques que proporcionen informació rellevant sobre Catalunya i que siguin necessàries per a l'exercici de les pròpies competències, que inclou en tot cas la creació, la planificació i l'organització d'un sistema estadístic oficial propi.
- 2. La Generalitat participa i col·labora en l'elaboració d'estadística d'abast supraautonòmic."

Justificació: D'acord amb l'art. 149.1.31 CE, l'Estat té competència exclusiva sobre les estadístiques amb finalitats estatals, que inclou també la recollida de dades; només podria fer-se per mitjà de mecanismes de transferència, delegació o de col·laboració general o específica.

De modificació de l'article 127. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, que inclou en tot cas:
- a) La planificació, ordenació i regulació de l'habitatge a Catalunya d'acord amb les necessitats socials, i la promoció pública d'habitatges.
- b) La regulació tècnica, les normes sobre qualitat de la construcció, així com les normes sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació.
- c) La regulació de les condicions dels edificis per a la instal·lació de les infrastructures comunes de telecomunicacions, radiodifusió, telefonia bàsica i altres serveis per cable."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

De modificació de l'apartat 2 de l'article 128.

"2. Correspon a la Generalitat i també al Consell General d'Aran la

competència sobre la normalització lingüística de la llengua occitana

coneguda com a aranès a l'Aran."

Justificació: correcció tècnica.

55

De modificació de l'article 129. Nova redacció.

"Article 129. Mitjans de comunicació social, audiovisual i serveis de comunicacions electròniques

- 1. En matèria de serveis de ràdio i televisió, així com qualsevol altre servei de comunicació audiovisual, corresponen en tot cas a la Generalitat:
- a) La competència exclusiva pel que fa a la regulació de la prestació del servei públic audiovisual de la Generalitat, així com l'establiment dels principis bàsics relatius a la creació i la prestació del servei públic audiovisual d'àmbit local, respectant en qualsevol cas el principi d'autonomia local.
- b) La competència compartida en la regulació i control de la prestació de serveis de ràdio i televisió, així com de qualsevol altre servei de comunicació audiovisual, adreçats al públic de Catalunya. S'entén per servei de comunicació audiovisual la posada a disposició del públic en general de continguts audiovisuals.
- 2. La Generalitat de Catalunya participarà en els processos administratius relatius a la prestació de serveis de comunicació audiovisual de la competència de l'Estat. Aquesta participació tindrà com a objectiu a la preservació i promoció del pluralisme lingüístic i cultural."
- 3. En tot allò que no estableix l'apartat anterior, en matèria de mitjans de comunicació social correspon a la Generalitat la competència legislativa dins dels principis i objectius establerts a la legislació bàsica de l'estat
- 4. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de comunicacions electròniques, que en tot cas inclou:
- a) la regulació de l'accés i la definició d'un conjunt mínim de serveis d'accés universal

- b) la garantia de la interoperabilitat dels sistemes, equips de recepció i accés als serveis, i als continguts que s'hi distribueixen
- c) l'ordenació i control de les xarxes de comunicacions electròniques
- 5. En matèria de gestió de l'espai radioelèctric i en el marc de la planificació estatal, correspon a la Generalitat la competència executiva relativa a la planificació i gestió de l'espectre radioelèctric necessari per la prestació dels serveis esmentats anteriorment en aquest precepte."

Justificació: Adequació tècnica i conceptual a la realitat del sector.

De modificació de l'article 130. Nova redacció.

"Article 130. Notariat i registres públics

En matèria de notariat i de registres públics, correspon a la Generalitat de Catalunya:

- 1. La competència executiva en matèria de notariat i registres de la propietat i mercantils, que en tot cas inclou:
- a) El nomenament dels notaris i els registradors de la propietat i mercantils mitjançant la convocatòria, administració i resolució de les oposicions i dels concursos fins a la formalització dels nomenaments. Per a la provisió de les notaries i dels registres situats a Catalunya, els candidats són admesos en igualtat de drets, tant si exerceixen en el territori de Catalunya com en la resta d'Espanya i han d'acreditar el coneixement de la llengua i del dret catalans en la forma i l'abast que estableixi la Generalitat.
- b) La inspecció de les notaries, dels registres, del registre d'actes de darrera voluntat i dels col·legis professionals respectius, així com l'exercici de la potestat disciplinària sobre els notaris, els registradors i els seus col·legis i la resolució dels recursos que corresponqui.
- c) L'establiment de les demarcacions notarials i registrals, inclosa la determinació dels districtes hipotecaris i dels districtes de competència territorial dels notaris.
- d) L'establiment de les especialitats aranzelàries que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya.
- 2. La competència executiva en matèria de registre civil, que en tot cas inclou, el nomenament dels seus encarregats, interins i substituts, l'exercici en relació amb tots ells de la funció disciplinària, així com la provisió dels mitjans humans i materials necessaris per a l'exercici de les seves funcions.

Els encarregats del registre civil han d'acreditar el coneixement de la llengua i del dret catalans en la forma i l'abast que estableixi la Generalitat.

3. La propietat dels protocols notarials i dels llibres dels registres de la propietat, de béns mobles, mercantils i civils de Catalunya."

Justificació: Millora de la redacció a la rúbrica. La competència executiva de la Generalitat abasta la convocatòria de les oposicions i concursos, i no la seva regulació. D'altra banda, per una adequat desenvolupament de les seves funcions, s'introdueix la necessitat que els encarregats dels registres acreditin també el coneixement del dret català.

De modificació de l'article 131. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'obres públiques que es realitzin en el territori de Catalunya i que no hagin estat qualificades d'interès general per llei de l'Estat o no afectin una altra comunitat autònoma. Aquesta competència inclou en tot cas la seva planificació, construcció i finançament.
- 2. La Generalitat participa en la qualificació, per llei de l'Estat, de les obres públiques d'interès general ja existents i en la planificació i la programació de les de nova construcció, mitjançant la Comissió Bilateral Estat Generalitat.
- 3. Un cop finalitzada per l'administració competent la construcció d'una obra d'interès general o la que afecti una altra comunitat autònoma, es poden subscriure convenis de col·laboració per a la seva gestió."

Justificació: S'acull la indicació de l'Institut d'Estudis Autonòmics en relació al condicionament de la competència estatal en matèria d'obres públiques (149.1.24 CE) que suposa la previsió de l'apartat 2.2 del text adoptat per la ponència. Per aquest motiu s'aporta una nova redacció d'aquest article que formula la participació de la Generalitat en matèria d'obres públiques d'interès general en uns termes respectuosos amb la Constitució.

De modificació de l'article 132. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports, aeroports, heliports i altres infrastructures del transport en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació d'interès general per llei de l'Estat.
- 2. La Generalitat participa en els organismes d'abast supraautonòmic que tinguin funcions sobre les infrastructures de transport situades a Catalunya de titularitat estatal.
- 3.1. La qualificació d'interès general d'un port o aeroport situat en el territori de Catalunya per llei de l'Estat requereix deliberació i informe previs de la Comissió Bilateral Generalitat Estat i la seva gestió correspon a la Generalitat.
- 3.2. Correspon a la Generalitat la participació en la planificació i la programació de ports i aeroports d'interès general.
- 3.3. El Port de Barcelona i el Port de Tarragona tenen un règim especial de funcionament, que s'ha d'acordar de comú acord entre la Generalitat i l'Estat, a proposta de la Comissió Bilateral Generalitat Estat.
- 3.4. Per llei del Parlament es definirà l'organització i el règim jurídic i econòmic del Port de Barcelona i del Port de Tarragona, que respectarà els principis bàsics de la legislació de l'Estat en matèria de ports d'interès general.
- 3.5. L'Aeroport de Barcelona té un règim especial de funcionament, que s'ha d'acordar de comú acord entre la Generalitat i l'Estat, a proposta de la Comissió Bilateral Generalitat Estat.
- 3.6. Per llei del Parlament es definirà l'organització i el règim jurídic i econòmic de l'Aeroport de Barcelona, que respectarà els principis bàsics de la legislació de l'Estat en matèria d'aeroports d'interès general.
- 4. Correspon a la Generalitat, la competència exclusiva en matèria de xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya, integrada per totes les

carreteres, túnels, autopistes i altres vies, amb independència de la seva qualificació, funcionalitat, accessibilitat, connectivitat i titularitat. Aquesta competència comprèn en tot cas l'ordenació, planificació i gestió integrada de tota la xarxa viària en el territori de Catalunya amb independència de l'administració titular de la via; el règim jurídic i financer de tots els elements de la xarxa viària dels quals sigui titular la Generalitat, així com la connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infrastructures del transport o altres xarxes.

Qualsevol modificació funcional, ampliació o modificació del règim econòmic i financer dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya, amb independència de la seva titularitat, requereix informe previ de la Generalitat.

5. En matèria de xarxa ferroviària, correspon a la Generalitat la competència exclusiva amb relació a les infrastructures de la seva titularitat i la participació en la planificació i gestió de les infrastructures de titularitat estatal en el territori de Catalunya. La gestió inclou en tot cas la coordinació, explotació, conservació i administració de les infrastructures."

Justificació: En l'àmbit d'exclusivitat no conflictiu (ports i aeroports no declarats d'interès general) no es detallen les submatèries. S'aporta, d'aquesta forma, una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten així els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

De modificació de l'article 135. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals per a la determinació d'un marc de relacions laborals propi, que en tot cas inclou:
- a) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de polítiques actives d'ocupació
- b) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de qualificacions professionals no integrades en el sistema educatiu
- c) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de intermediació laboral
- d) registre i control dels convenis col·lectius al territori de Catalunya
- e) gestió i control dels procediments de regulació d'ocupació i d'actuació administrativa en matèria de trasllats col·lectius en el cas de centres de treball radicats a Catalunya
- f) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de prevenció de riscos laborals
- a) sanció de totes les infraccions de l'ordre social
- h) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de fixació dels serveis mínims a les vagues en serveis o empreses de Catalunya.
- i) creació dels instruments de conciliació, mediació i arbitratge laborals
- j) determinació amb caràcter anual del calendari de dies festius que ha de regir a tot el territori de Catalunya.
- 2. Correspon a la Generalitat la competència per a la creació i regulació d'una funció pública inspectora en matèria de treball d'acord amb el que estableix l'article 114 d'aquest Estatut."

Justificació: S'ajusta a la necessària constitucionalitat tenint en compte que es tracta d'una competència executiva. En aquest sentit, s'indiquen les facultats pròpies de la Generalitat en cadascuna de les submatèries.

De modificació de l'article 137. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre els transports terrestres de viatgers i mercaderies per carretera, ferrocarril i cable que transcorrin íntegrament dins del territori de Catalunya, amb independència de la titularitat de la infrastructura. Aquesta competència inclou en tot cas la regulació dels serveis i activitats de transport així com la potestat tarifària.
- 2. Correspon a la Generalitat la competència executiva de la legislació de l'Estat en relació amb els transports terrestres que tinguin llur origen i destinació dins el territori de Catalunya, malgrat que no transcorrin íntegrament pel territori de Catalunya. Aquesta potestat s'exercirà, si s'escau, en col·laboració amb l'Estat i les comunitats autònomes afectades.
- 3. La integració de línies o serveis de transport que transcorrin íntegrament pel territori de Catalunya en línies o serveis d'àmbit superior requereix l'acord previ de la Generalitat.
- 4. La Generalitat participarà en l'establiment dels serveis ferroviaris que garanteixin la comunicació amb altres comunitats autònomes o amb el trànsit internacional i determinarà amb l'Estat les formes de col·laboració pertinents per a la gestió integrada de la xarxa ferroviària a Catalunya.
- 5. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre els centres i operadors de les activitats vinculades a l'organització del transport, logística i distribució localitzades a Catalunya.
- 6. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament dins de les aigües continentals o el mar territorial de Catalunya."

Justificació: S'acullen diverses propostes de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporten una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat. Així succeeix respecte els centres i operadors de les activitats vinculades a l'organització del transport, la logística la distribució i respecte la previsió sobre transport aeri, on el propi Institut ja cridava l'atenció sobre la seva possible manca d'idoneïtat en tractar-se d'una activitat en procés de liberalització.

De modificació de l'article 138. Nova redacció.

"Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de turisme, que inclou en tot cas:

- a) L'ordenació i planificació del sector turístic.
- b) La promoció del turisme, inclosa la subscripció d'acords amb ens estrangers i la creació d'oficines a l'estranger.
- c) La regulació i la classificació de les empreses i establiments turístics i la gestió de la xarxa d'establiments turístics de titularitat pública.
- d) La regulació dels drets i deures específics dels usuaris i prestadors de serveis turístics i dels mitjans alternatius de resolució de conflictes.
- e) Els ensenyaments i la formació sobre turisme que no condueixin a l'obtenció d'un títol oficial."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat. En aquest sentit, no es fa menció expressa dels Paradors nacionals, que ja es troben inclosos en la formulació àmplia del mateix apartat c (xarxa d'establiments turístics de titularitat pública) ni es considera oportú reiterar l'activitat de foment en aquesta matèria ja que compta amb un article de caràcter general, al capítol I del mateix títol IV, sense distingir el sector en el que s'aplica.

De supressió de la lletra e de l'apartat 1 de l'article 139.

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics per tal d'adequar la redacció d'aquest article a la necessària constitucionalitat: la definició dels plans d'estudi no pot ser exclusiva per efecte del 149.1.30 C. D'altra banda és contradictori amb la lletra d de l'apartat 2 (regulació dels plans d'estudi). És en aquest apartat segon, com a competència compartida, que ho situava la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics.

De modificació de l'article 140. Nova redacció.

- "1. La Generalitat pot establir una planificació de l'activitat econòmica a Catalunya en el marc de les directrius establertes per la planificació general de l'Estat.
- 2. Correspon a la Generalitat el desenvolupament i la gestió de la planificació general de l'activitat econòmica. Aquesta competència inclou en tot cas:
- a) El desplegament dels plans estatals a Catalunya.
- b) La participació en la planificació estatal per mitjà de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.
- c) La gestió dels plans, incloent-hi els fons i els recursos d'origen estatal destinats al foment de l'activitat econòmica."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis autonòmics en el sentit de corregir la inconstitucionalitat de l'atribució de la competència exclusiva a la Generalitat sobre l'ordenació i la promoció de l'activitat econòmica a Catalunya. D'altra banda, es millora la redacció, d'acord amb la formulació de la resta de submatèries d'aquest apartat. D'altra banda, la consideració de l'Administració de la Generalitat com a Administració ordinària ja està establerta de forma general a l'art. 69.1 i no es reitera en la resta de matèries.

De modificació de l'article 141. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'agricultura, ramaderia i món rural, llevat del que s'especifica a l'apartat 2 d'aquest article. La competència exclusiva de la Generalitat inclou en tot cas: l'ordenació de l'agricultura, la ramaderia, el sector agroalimentari i els serveis vinculats; la regulació sobre qualitat, traçabilitat i condicions dels productes agrícoles i ramaders i dels aliments, per tal de ser objecte de comerç interior i exterior; la sanitat vegetal i animal quan no tingui efectes comprovats sobre la salut humana; la regulació sobre llavors i planters; el desenvolupament integral i la protecció del món rural, de les zones de muntanya i de les zones desafavorides ; la regulació dels monts, aprofitaments i serveis forestals; la regulació de les vies pecuàries, el règim jurídic dels usos i activitats que s'hi desenvolupin i l'exercici de les facultats que corresponen a la Generalitat com a titular dominical; la regulació de mesures de sostenibilitat, protecció, desenvolupament i recuperació del sòl rústec, agrícola i forestal.
- 2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de l'agricultura i la ramaderia dins dels principis establerts per l'Estat en matèria de planificació general de l'economia."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

De modificació de l'article 142. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial que es realitzi a Catalunya. Aquesta competència inclou en tot cas la planificació i regulació de les matèries, el règim d'intervenció administrativa i les mesures de protecció de les espècies.
- 2. En matèria de pesca i activitats marítimes correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre pesca marítima en aigües interiors i la competència exclusiva en matèria d'activitats marítimes en aigües interiors i exteriors, inclòs el marisqueig i l'aqüicultura, el busseig professional i la formació i les titulacions en matèria d'esbarjo. Aquesta competència inclou en tot cas la regulació i gestió dels recursos i instal·lacions i la delimitació d'espais protegits.
- 3. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'ordenació del sector pesquer llevat del que s'especifica a l'apartat 4 d'aquest article.
- 4. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de l'ordenació del sector pesquer dins dels principis establerts per l'Estat en matèria de planificació general de l'economia."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

D'addició d'un nou apartat a l'article 144.

"1 bis. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la definició d'aquestes corporacions així com els requisits per a la seva creació i per a ser-ne membre."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics en el sentit d'introduir una previsió per corregir la inconstitucionalitat actual de l'apartat 1 ja que les corporacions de dret públic, pel que fa a la seva definició i als requisits de creació i d'ingrés, se situen en l'àmbit del 149.1.18 CE (competència bàsica estatal sobre règim jurídic de les administracions públiques).

De modificació de l'article 145. Nova redacció.

- "1. En matèria de cultura correspon a la Generalitat:
- 1.1 La competència exclusiva sobre les activitats artístiques i culturals que es duen a terme a Catalunya, que inclou en tot cas la regulació i les actuacions relatives a la producció i distribució de llibres i publicacions periòdiques en qualsevol suport, la regulació de les sales d'exhibició cinematogràfica, la qualificació de les pel·lícules i altre material audiovisual en funció de l'edat i dels valors culturals i el control de les llicències de doblatge.
- 1.2 La competència sobre el foment i la difusió de la creació i producció teatral, musical, audiovisual, literària, de dansa, de circ i arts combinades realitzada a Catalunya. A través de la Comissió Bilateral prevista en aquest Estatut, la Generalitat concertarà amb l'Estat les activitats de foment que aquest realitzi en relació a les activitats culturals que es produeixin o desenvolupin en el territori de Catalunya i en relació amb la projecció internacional de la cultura catalana.
- 2. En matèria de patrimoni cultural correspon a la Generalitat:
- 2.1 La competència exclusiva sobre el patrimoni cultural de Catalunya i dels béns que l'integren, que inclou en tot cas, la regulació i les mesures destinades a garantir l'enriquiment, l'accés i la difusió d'aquest patrimoni.
- 2.2 La Generalitat col·laborarà amb l'Estat, amb altres Comunitats Autònomes i amb organitzacions culturals de caràcter internacional, en la defensa i protecció del patrimoni cultural radicat a Catalunya al qual s'apliqui un règim jurídic de protecció supraautonòmic.
- 3. En matèria d'arxius, biblioteques, museus i altres centres de dipòsit cultural correspon a la Generalitat:
- 3.1 La competència exclusiva sobre arxius, biblioteques, museus i altres centres de dipòsit cultural que no siguin de titularitat estatal.

- 3.2 La competència executiva sobre els arxius, biblioteques, museus i centres de dipòsit cultural de titularitat estatal ubicats a Catalunya, que inclou en tot cas la regulació del funcionament, l'organització i el règim de personal d'aquests centres.
- 3.3 Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre els fons propis de Catalunya ubicats a l'anomenat Arxiu de la Corona d'Aragó o Arxiu Reial de Barcelona. Aquests fons s'integren en el sistema d'arxius de Catalunya. Per a la gestió eficaç dels fons amb altres territoris de la Corona d'Aragó, la Generalitat participa en el patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó amb les altres Comunitats Autònomes representatives d'aquells territoris i amb l'Estat a través dels mecanismes que s'estableixin de mutu acord.
- 3.4 Les inversions de l'Estat en béns i equipaments culturals situats a Catalunya requereixen acord previ de la Comissió Bilateral Estat Generalitat. Així mateix, aquesta Comissió ha d'informar les adquisicions per qualsevol títol i determinarà el percentatge i els béns que corresponen a la Generalitat."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que corregeix el caràcter inconstitucional del text adoptat per la ponència en contradir la competència estatal en aquesta matèria establerta a l'article 149.2 CE. D'altra banda, el propi Institut proposa una redacció que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

També el Consell Consultiu s'ha pronunciat en aquest mateix sentit (Dictamen 100, de 29 de juliol de 1985), subratllant que "en la mesura que l'article 149.2 CE contraposa el mot "Estat" al terme "Comunitats Autònomes", queda clar que el deure i l'atribució de l'Estat de serveis a la cultura s'enuncia molt significativament". El Consell Consultiu, tot i destacar el paper de la Generalitat en l'establiment de les polítiques culturals, afegeix

que "la regla constitucional respecte a la interconnexió competencial en matèria de cultura no és la primacia de les competències estatals en perjudici de les autonòmiques, sinó la utilització més de fórmules i mecanismes de col·laboració o cooperació que facin possible un exercici conjunt de les competències implicades, accions comunes o la participació en la formació de les resolucions d'una esfera que afectin l'altra".

Finalment, s'efectua una correcció tècnica en el text de l'apartat 3.3 de manera que la competència de la Generalitat abasti els fons propis de Catalunya ubicats a l'Arxiu de la Corona d'Aragó o Arxiu Reial de Barcelona.

De modificació de l'article 146. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'esports, que inclou en tot cas la promoció de la presència de l'esport català i de les seleccions esportives catalanes en competicions oficials i internacionals i en organismes estatals i internacionals quan ho permeti la seva normativa; la disciplina esportiva així com l'establiment i la regulació dels òrgans jurisdiccionals i arbitrals en matèria d'esport, la regulació del règim jurídic dels clubs, federacions d'àmbit de Catalunya i altres entitats esportives que exerceixin majoritàriament la seva activitat a Catalunya, inclosa la declaració d'utilitat pública; la regulació del control mèdic i sanitari dels esportistes i practicants de l'activitat física; la planificació de la xarxa d'instal·lacions esportives i d'instal·lacions per a l'alta competició i la recerca en les àrees relatives a les ciències aplicades a l'esport.
- 2. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria d'educació física i esportiva, dins dels principis de la legislació bàsica estatal.
- 3. La Generalitat participa en entitats i organismes d'àmbit estatal, europeu i internacional que tinguin per objecte el desenvolupament de l'esport
- 4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de lleure, que inclou en tot cas el foment i la regulació de les activitats que es realitzin en el territori de Catalunya i el règim jurídic de les entitats, públiques o privades, que tinguin per finalitat la realització d'activitats de lleure.
- 5. La Generalitat participa en entitats i organismes d'àmbit estatal, europeu i internacional que tinguin per objecte el desenvolupament del lleure."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

D'altra banda, amb el text proposat per l'Institut es corregeix la referència al dret a participar en competicions oficials, dret que no està reconegut a cap dels ordenaments aplicables, tal i com ha destacat el propi Institut d'Estudis Autonòmics.

De modificació de l'article 147. Nova redacció.

"En matèria d'immigració correspon a la Generalitat:

- 1.La competència exclusiva en matèria de primera acollida i integració de les persones immigrades, que inclou:
- a) les actuacions sòcio-sanitàries i d'orientació necessàries durant la seva estada.
- b) el desenvolupament de la política d'integració de les persones immigrades en el marc de les seves competències previstes en aquest Estatut i respectant en tot cas els drets reconeguts per la Constitució i les seves lleis de desenvolupament.
- 2. La participació mitjançant els instruments establerts al títol V d'aquest Estatut en:
- a) els actes executius estatals sobre immigració amb especial transcendència per a Catalunya. Aquesta participació inclou en tot cas la intervenció del Govern de la Generalitat en la selecció en origen dels treballadors estrangers amb destí a Catalunya així com la intervenció preceptiva prèvia i d'acord amb les necessitats del mercat laboral de Catalunya en la fixació del contingent de treballadors estrangers. La posició de la Generalitat al respecte serà determinant per a la valoració de les necessitats del mercat laboral a Catalunya.
- b) les decisions estatals relatives a les normes sobre estrangeria i acords internacionals en la matèria."

Justificació: s'efectua una millora en la redacció dels apartats 1.1 i 1.3 del text adoptat per la ponència i se suprimeix la previsió de l'apartat 1.2 relatiu a l'àmbit laboral per tal d'adequar l'article a la Constitució: l'indret adequat per a incloure les competències en matèria laboral respecte les persones immigrades és la Disposició Addicional 2a (sol·licituds de

transferència de competències mitjançant l'article 150.2 CE) en tractar-se d'una competència estatal (149.1.2 CE). D'altra banda la referència a l'establiment per llei d'un marc de referència per a l'acolliment i la integració de les persones immigrades s'ha situat a l'article 41 (cohesió i benestar social), d'acord amb l'esmena núm. 12.

De modificació de l'article 148. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, llevat del que s'especifica a l'apartat 2 d'aquest article. La competència exclusiva de la Generalitat en tot cas inclou l'ordenació dels sectors i processos industrials a Catalunya.
- 2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de la indústria dins dels principis establerts per l'Estat en matèria de planificació general de l'economia i de seguretat de les activitats, instal·lacions, equips, processos i productes industrials, inclosos els vehicles automòbils i la regulació de les activitats industrials que puguin produir impacte en la seguretat o salut de les persones.."
- 3. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'artesania.
- 4. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de control metrològic.
- 5. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de contrastació de metalls."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

D'altra banda, s'adequa la previsió sobre seguretat industrial a la jurisprudència del Tribunal Constitucional (entre d'altres, les sentències 203/1992, 14/1994, 243/1994, 175/2003 i 263/1991), que estableix la reserva a l'estat de la potestat per a dictar les normes relatives a seguretat industrial.

De modificació de l'article 149. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de joventut, que comprèn totes les polítiques que afecten la vida dels i de les joves i en tot cas el disseny, implementació i avaluació de polítiques, plans i programes adreçats a la joventut.
- 2. Correspon a la Generalitat la subscripció d'acords amb entitats internacionals i la participació en aquestes en col·laboració amb l'Estat o de manera autònoma, quan així ho permeti la normativa de l'entitat corresponent, i en tot cas la tramitació de documents atorgats per entitats internacionals que afectin persones, instal·lacions o entitats amb residència a Catalunya."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat. S'addiciona a l'apartat 1, tanmateix, una clàusula que subratlla el caràcter transversal d'aquesta matèria.

De modificació de l'article 152. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència compartida en matèria de promoció i defensa de la competència en l'exercici de les activitats econòmiques que es duguin a terme majoritàriament al territori de Catalunya. Aquesta competència, en tot cas, inclou la regulació i l'execució relatives al control de les concentracions empresarials; la regulació i l'execució sobre control dels ajuts públics; la regulació, la inspecció i l'execució del procediment sancionador i la garantia de la defensa de la competència en l'exercici de l'activitat comercial.
- 2. La Generalitat participa en els organismes d'àmbit estatal i europeu que tinguin atribuïdes funcions homòlogues.
- 3. Correspon a la competència exclusiva de la Generalitat l'establiment i la regulació, com a òrgan independent, d'un organisme de defensa de la competència, amb jurisdicció sobre tot el territori de Catalunya, al qual correspon en exclusiva conèixer totes les activitats econòmiques, i produïdes majoritàriament en aquest territori i que alterin o puguin alterar la competència. També li correspon l'establiment, la regulació, la tramitació i la resolució dels procediments que se segueixin davant d'aquest organisme."

Justificació: S'acull la indicació de l'institut d'Estudis Autonòmics en el sentit de corregir la inconstitucionalitat de la previsió que atribueix en exclusiva a la Generalitat la promoció de la competència, per respecte a l'article 149.1.13 CE. D'altra banda, s'aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

De supressió de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 153.

Justificació: el Tribunal Constitucional ha subratllat (STC 103/1999) que la competència exclusiva estatal en matèria de propietat industrial (149.1.9 CE) inclou la inscripció, la modificació i la renovació dels drets de propietat industrial així com la resolució definitiva de les sol·licituds.

De modificació de l'article 155. Nova redacció.

- "1. En matèria de règim jurídic, organització i procediment de les administracions locals, correspon a la Generalitat la competència compartida per al desenvolupament de la legislació bàsica estatal, que comprèn en tot cas:
- a) Les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals així com les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i col·laboració entre els ens locals, i entre aquests i l'Administració de la Generalitat, incloses les diferents formes associatives, de mancomunació, convencionals i consorcials.
- b) Les potestats pròpies dels municipis i de les altres entitats locals, així com de les funcions públiques d'existència necessària a totes les administracions locals de Catalunya.
- c) El règim dels béns de domini públic, comunals i patrimonials i les modalitats de prestació dels serveis públics.
- d) Els òrgans de govern dels municipis i dels altres ens locals, així com les seves competències, funcionament, règim d'adopció d'acords, relacions entre aquests òrgans (moció de censura i qüestió de confiança) i l'estatut dels seus membres.
- e) L'estructura i funcionament dels òrgans administratius col·legiats de les entitats locals, sens perjudici de la potestat d'autoorganització d'aquestes.
- f) El règim dels òrgans complementaris de l'organització dels ens locals, sens perjudici de la potestat d'autoorganització d'aquestes.
- g) Les diferents modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa, l'exercici d'activitats econòmiques i la prestació de serveis, incloses les formes de personificació públiques i privades, sens perjudici de la potestat d'autoorganització d'aquestes.
- h) El procediment d'elaboració i aprovació de les normes locals.

- i) Els procediments específics per a l'exercici de les diferents potestats i funcions dels ens locals, incloent-hi la realització d'obres, la intervenció i el foment en l'actuació dels particulars, l'exercici d'activitats econòmiques i la prestació de serveis.
- 2. Amb relació als funcionaris que despleguen les funcions considerades d'existència necessària a totes les entitats locals, correspon a la Generalitat la competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació bàsica estatal.

Aquesta competència, en tot cas, inclou la regulació i execució de:

- a) L'organització d'aquest personal en cossos i escales.
- b) La formació en tots els nivells.
- c) El règim de selecció, promoció i provisió de llocs, nomenaments i cessaments, situacions administratives, permisos, vacances i llicències.
- d) El règim de retribucions.
- e) La jornada laboral, l'ordenació de l'activitat professional i les funcions.
- f) El règim disciplinari, inclosa la separació del servei.
- g) L'aprovació de l'oferta d'ocupació pública.
- h) L'elaboració de les relacions de llocs de treball.
- 3. En matèria de contractació, expropiació forçosa i responsabilitat patrimonial de les entitats locals, corresponen a la Generalitat les competències que estableix l'article 112 amb relació a l'Administració de la Generalitat.»
- 4. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de règim electoral dels municipis i de les altres entitats locals dins dels principis de la legislació bàsica estatal i d'acord amb el contingut del títol II, sobre les institucions de la Generalitat."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics en el sentit de distingir el tractament de les competències de la Generalitat sobre la seva pròpia Administració de la competència de la Generalitat en matèria de règim local, a efectes de respectar escrupolosament l'article 149.1.18 CE.

En aquest sentit aquesta esmena s'ha de posar en comú amb l'esmena presentada als articles 112, 113 i 114.

Es corregeixen, d'altra banda els elements d'inconstitucionalitat de la proposta acollida per la ponència en no respectar suficientment la competència estatal per a les bases del règim jurídic de les Administracions públiques, entre les quals s'hi troba l'administració local. El Consell Consultiu ho ha destacat en els dictàmens 256 i 261, de 17 de febrer de 2004 en el que recordava que "quan es tracta de legislar sobre qüestions que fan referència directa a la composició, estructura i competències dels ens locals i dels seus òrgans de govern i administració, les comunitats autònomes han de respectar les bases establertes per la legislació estatal ja que es consideren com a aspectes bàsics del règim local la representativitat i estructura dels òrgans de les entitats locals, com també les mateixes nocions d'interessos peculiars, de competències pròpies, de serveis mínims i les potestats decisòries d'aquestes." Més àmpliament, en el dictamen 135, de 11 de març de 1987, el Consell Consultiu també subratlla que "les competències de l'Estat en matèria de règim local no estan esmentades específicament a l'article 149.1 de la Constitució (CE), en enumerar les que exclusivament li estan reservades per tal de delimitar l'àmbit estatutari de competències autonòmiques; però, en incloure, en el núm. 18, una clàusula referida a les Administracions públiques en general, s'entén -i així resulta dels mateixos Estatuts i de la jurisprudència constitucional- que atribueix competències estatals en matèria de règim local".

De modificació de l'article 157. Nova redacció.

- "1. En matèria de sanitat i salut pública correspon a la Generalitat:
- 1.1 La competència exclusiva sobre regulació, autorització, avaluació, inspecció i control de centres, serveis i establiments sanitaris, i també la titularitat dels béns adscrits a la Generalitat i afectes als serveis sanitaris públics.
- 1.2 La competència compartida, en el marc de les normes i decisions bàsiques estatals sobre sanitat en els àmbits següents:
- a) Serveis i les prestacions sanitaris, sociosanitaris i de salut mental de caràcter públic.
- b) Protecció i promoció de la salut pública en tots els àmbits, inclosa la salut laboral, la sanitat animal amb efectes sobre la salut humana, l'alimentària i l'ambiental i la vigilància epidemiològica.
- c) Planificació i coordinació dels recursos sanitaris de cobertura pública i coordinació de les activitats sanitàries privades amb el sistema sanitari públic.
- d) La formació sanitària especialitzada.
- e) L'ordenació farmacèutica.
- 2. Correspon a la Generalitat la competència per adaptar les normes estatals en matèria de personal a les especialitats de l'àmbit sanitari, respectant en tot cas les competències bàsiques estatals en matèria de personal de les administracions públiques, d'acord amb l'article 114 d'aquest Estatut.
- 3. La Generalitat participa de manera efectiva en la fixació de les bases i la planificació i la coordinació estatal en matèria de sanitat i salut pública mitjançant els mecanismes establerts al títol V d'aquest Estatut.
- 4. Correspon a la Generalitat la competència executiva de la legislació estatal en matèria de productes farmacèutics."

Justificació: A l'apartat 1.1 es corregeix la previsió inconstitucional segons la qual l'ordenació farmacèutica recau en l'àmbit de competències exclusives de la Generalitat. Aquesta ha estat entesa com a prestació sanitària i per tant, com a tal, cal situar-la en el marc de la competència estatal per a establir les bases i coordinació general de la sanitat (149.1.16 CE). D'altra banda es proposa una esmena tècnica pel que fa a les funcions que inclouen la competència exclusiva en relació amb el funcionament dels centres, serveis i establiments sanitaris. Es considera més apropiat el terme "regulació", en substitució dels termes "organització" i "funcionament". També es considera necessari addicionar la funció d'autorització, pressupòsit del funcionament dels centres.

A l'apartat 1.2 s'introdueix la necessària adequació al contingut de les bases estatals en aquesta matèria específica, en la que la realitat ha mostrat que no es pot limitar a principis establerts per llei.

A l'apartat 2 es corregeix la previsió inconstitucional que atorga a la Generalitat amb caràcter exclusiu la competència sobre personal, atès el contingut de l'article 149.1.18 CE (funció pública).

De modificació de l'article 158. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència i serveis socials que en tot cas inclou la planificació, regulació i ordenació de l'activitat d'assistència i serveis socials i llurs prestacions tècniques i econòmiques, incloses les prestacions tècniques i econòmiques no contributives de la Seguretat Social, així com les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública.
- 2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de voluntariat.
- 3. En matèria de menors correspon a la Generalitat:
- 3.1 La competència exclusiva en matèria de protecció de menors que en tot cas inclou la regulació del règim de la protecció i de les institucions públiques de protecció i tutela dels menors desemparats i en situació de risc.
- 3.2 La competència executiva de la legislació estatal en matèria de responsabilitat penal dels menors.
- 3.3 La Generalitat participarà, a través de la Comissió Bilateral, en l'elaboració i reforma de la legislació penal i processal que incideixi en les competències de menors.
- 4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de promoció de les famílies i de la infància que en tot cas inclou les mesures de protecció social de les famílies en les seves diverses modalitats així com la seva execució i control."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat. Tanmateix s'explicita a l'apartat 1 la previsió relativa a les prestacions tècniques i econòmiques no contributives de la Seguretat Social, així com les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública.

De <u>supressió</u> a l'apartat 1 *de* l'article 159.

"1. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia dins dels principis de la legislació bàsica estatal sobre règim energètic i les regles sobre reserves estratègiques <u>i quotes d'importació i exportació</u>. La competència de la Generalitat inclou en tot cas:"

Justificació: No existeixen quotes d'importació i exportació: el comerç no està sotmès a control per l'Estat.

Esmena de modificació de l'article 160. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de jocs, apostes i casinos quan l'establiment o el proveïdor del servei tinguin residència o domicili social a Catalunya o bé quan l'activitat es desenvolupi íntegrament a Catalunya. Aquesta competència inclou en tot cas la creació i autorització de jocs i apostes i la seva regulació, així com la de les empreses dedicades a la gestió, explotació i pràctica d'aquestes activitats.
- 2. La Generalitat participa en els rendiments dels jocs i apostes d'àmbit territorial estatal en funció de la recaptació obtinguda a Catalunya.
- 3. L'autorització de noves modalitats de joc i apostes d'àmbit estatal requereix acord previ de la Generalitat."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que corregeix la possible insconstitucionalitat de l'encapçalament del text adoptat per la ponència en no especificar correctament l'abast de la competència de la generalitat (jocs, apostes i casinos a Catalunya). D'altra banda el propi text de l'Institut d'Estudis Autonòmics aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

Esmena de modificació de l'apartat 1 de l'article 161. Nova redacció.

- "1. Correspon a la Generalitat la competència en matèria de medi ambient dins dels principis de la legislació bàsica estatal, així com la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. La competència compartida de la Generalitat en tot cas inclou:
- a) L'establiment i la regulació dels instruments de planificació ambiental, així com del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments.
- b) La regulació, tramitació i resolució dels procediments d'avaluació ambiental de les obres, instal·lacions i activitats situades a Catalunya així com dels plans i programes que afectin el seu territori amb independència de l'Administració competent per autoritzar-les o aprovar-los.
- c) La regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat, del medi ambient marí i aquàtic quan no tinguin per finalitat exclusiva la preservació dels recursos pesquers marítims.
- d) La regulació sobre prevenció i correcció de la generació de residus amb origen o destí en el territori de Catalunya així com sobre la gestió i el trasllat d'aquests.
- e) La regulació i gestió dels abocaments efectuats a les aigües marítimes tant des de terra com des del mar, així com dels efectuats a les aigües superficials i subterrànies que no passin per una altra Comunitat Autònoma. En tot cas, dins dels seu àmbit territorial, correspon a la Generalitat la competència executiva sobre la intervenció administrativa dels abocaments a les aigües superficials i subterrànies que passin per una altra comunitat autònoma.
- f) La regulació sobre la producció d'envasos i embalatges.
- g) La regulació de l'ambient atmosfèric i de qualsevol tipus de contaminació, així com la declaració de zones d'atmosfera contaminada i l'establiment d'altres instruments de control de contaminació amb independència de

l'Administració competent per autoritzar l'obra, instal·lació o activitat que la produeixi.

- h) La regulació i promoció de les qualificacions relatives a productes, activitats, instal·lacions, infrastructures, procediments o conductes respectuoses amb el medi.
- i) La prevenció, restauració i reparació de danys al medi ambient així com el corresponent règim sancionador."

Justificació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

De supressió de l'apartat 4.1 de l'article 161.

Justificació: S'acull la indicació de l'Institut d'estudis Autonòmics en el sentit que es tracta d'una previsió més pròpia d'una disposició legislativa que no estatutària, amb els riscos de petrificació que comportaria.

Esmena de supressió a la lletra c de l'article 162.

"c) La regulació de les mesures i els instruments per a la sensibilització, detecció i prevenció de la violència de gènere, així com la regulació de serveis <u>i drets</u> destinats a aconseguir una protecció integral de les dones que han patit o pateixen aquest tipus de violència."

Justificació: la competència de la Generalitat en aquest àmbit permet l'establiment de serveis destinats a aconseguir la protecció integral de les dones. La referència als drets en aquest àmbit no resulta adequada.

De modificació de l'article 163. Nova redacció.

- "1. En matèria de seguretat pública, correspon a la Generalitat:
- 1.1. La competència exclusiva, en el marc de l'art. 149.1.29 CE, sobre:
- a) La definició i regulació d'un sistema de seguretat pública propi de Catalunya.
- b) La creació, organització i comandament de la Policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra.
- c) La coordinació de les policies locals .
- 1.2. La competència executiva en matèria de seguretat ciutadana i ordre públic i la protecció dels drets fonamentals relacionats amb la matèria que es deriva de l'exercici de l'autoritat governativa, que en tot cas inclou:
- a) Les funcions governatives sobre l'exercici dels drets de reunió i manifestació.
- b) La lluita contra el frau fiscal.
- c) El compliment de les disposicions per a la conservació de la natura, del medi ambient i dels recursos hidràulics.
- 1.3. La Generalitat participa, a través d'una Junta de Seguretat de composició paritària entre la Generalitat i l'Estat i presidida pel President de la Generalitat, en la coordinació de les polítiques de seguretat i de l'activitat dels cossos policials de l'Estat i de Catalunya, així com en l'intercanvi d'informació en l'àmbit internacional i en les relacions de col·laboració i auxili amb les autoritats policials d'altres països. La Generalitat podrà, d'acord amb l'Estat, incorporar representants en els grups de treball de col·laboració amb les policies d'altres països en què participi l'Estat.
- 1.4. La Policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra té com a àmbit d'actuació el conjunt del territori de Catalunya i exerceix totes les funcions pròpies d'un cos de policia general i integral, en els àmbits de la seguretat ciutadana i l'ordre públic, la policia administrativa, inclosa la derivada de la

normativa estatal, la policia judicial i la investigació criminal, incloses les diverses formes de crim organitzat i terrorisme."

Justificació: D'acord amb les indicacions de l'Institut d'Estudis Autonòmics es corregeixen les previsions que resulten inconstitucionals d'acord amb l'article 149.1.26 CE (règim de producció, comerç, tinença i ús d'armes i d'explosius) i 149.1.29 CE (seguretat pública sens perjudici que les comunitats autònomes puguin crear policies en la forma que els respectius Estatuts estableixin dins el marc del que disposi una llei orgànica).

De modificació de l'article 164. Nova redacció.

"Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la seguretat privada, que inclou en tot cas:

- a) La regulació de la seguretat privada, així com el règim d'intervenció administrativa de les empreses de seguretat i del seu personal que actuïn a Catalunya.
- b) La regulació i el règim d'intervenció administrativa de les persones físiques que realitzin funcions de seguretat i investigació privada en el territori de Catalunya.
- c) La regulació dels requisits i les condicions dels establiments i de les persones físiques o jurídiques obligades a adoptar mesures de seguretat.
- d) La regulació de la formació del personal que realitza funcions de seguretat i investigació privada.
- e) La inspecció i el control de les activitats de seguretat privada que es realitzin a Catalunya.
- f) La coordinació dels serveis de seguretat i investigació privada amb els cossos policíacs de les administracions catalanes."

Justificació: Es corregeixen la qualificació de la competència de la Generalitat, que en cap cas pot ésser exclusiva per respecte a l'article 149.1.29 CE (seguretat pública sens perjudici que les comunitats autònomes puguin crear policies en la forma que els respectius Estatuts estableixin dins el marc del que disposi una llei orgànica).

De modificació de l'article 165. Nova redacció.

"Corresponen a la Generalitat les competències sobre ús de la videovigilància i de control de so i gravacions o qualsevol mitjà anàleg a Catalunya en l'àmbit públic tot respectant la legislació sobre drets fonamentals."

Justificació: s'adequa la redacció a la Constitució (149.1.29 CE). L'abast de la competència autonòmica sobre els cossos policials de Catalunya i el necessari respecte a la legislació sobre drets fonamentals impedeix qualificar aquesta competència com a exclusiva.

D'addició a l'apartat 1 de l'article 166.

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, planificació i execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, així com la direcció i coordinació dels serveis de protecció civil, inclosos els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats en aquesta matèria dels governs locals i de la coordinació que correspongui a l'Estat per raons de seguretat pública."

Justificació: les competències de la Generalitat en aquesta matèria no poden obviar la coordinació exercida per l'Estat en virtut de l'article 149.1.29 CE.

De modificació de l'article 167. Nova redacció.

"En matèria de seguretat social, correspon a la Generalitat:

- 1. La competència compartida en el marc de les bases de l'Estat sobre seguretat social. Aquesta competència inclou en tot cas:
- a) L'ordenació del sistema de la seguretat social a Catalunya, d'acord amb la normativa bàsica estatal.
- b) L'organització i administració del patrimoni i dels serveis que formen part del sistema de la seguretat social en el territori de Catalunya, sens perjudici d'allò establert a l'apartat 2 d'aquest article.
- c) L'ordenació i l'exercici de totes les potestats administratives amb relació a les mútues d'accidents de treball i malalties professionals, així com sobre les institucions, empreses i fundacions que col·laboren amb la Seguretat Social.
- 2. La gestió dels serveis del règim econòmic de la Seguretat Social, sens perjudici de les facultats estatals de tramitació i resolució de les prestacions econòmiques i incloent en tot cas la inscripció de les empreses, afiliacions, altes i baixes i altres actes d'enquadrament dels empresaris i treballadors per compte propi o aliè."

Justificació: s'introdueixen dues precisions que milloren la redacció de les lletres a i b. D'altra banda és més adequat sistemàticament ubicar les previsions contingudes a les lletres d i e del text adoptat per la ponència a l'apartat 2, ja que es refereixen a règim econòmic de la Seguretat Social. Per aquest motiu es proposa un nou redactat d'aquest apartat que incorpora el contingut de les esmentades lletres i corregeix l'excessiva limitació de les competències estatals sobre règim econòmic de la seguretat social.

De modificació de l'apartat 3 de l'article 170.

"3. La Generalitat pot fer constar reserves als acords adoptats en el marc dels mecanismes multilaterals de *coordinació* quan s'hagin pres sense la seva aprovació."

Justificació: tècnica. Es tracta de dos mecanismes diferents, un voluntari a l'apartat 2, el segon obligatori, a l'apartat 3. Tenen efectes diferents respecte a la posició de la Generalitat en relació als acords que es puguin adoptar.

De supressió del paràgraf 6 de l'article 176.

Justificació: La previsió relativa al fet que quan la naturalesa de l'ens ho requereixi i la seva seu principal no radiqui a Catalunya, l'Estat ha de crear delegacions territorials dels organismes a què fa referència l'apartat 1 d'aquest mateix article, és un mandat a l'executiu de l'Estat sobre la base d'un concepte indeterminat com és ara que la naturalesa de l'ens ho requereixi.

De <u>supressió</u> a l'apartat 1 de l'article 179.

"1. La Generalitat ha d'ésser informada pel Govern de l'Estat de les iniciatives de revisió dels tractats <u>originaris i fundacionals</u> de la Unió Europea i dels processos de negociació i aprovació subsegüents. El Govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya han de dirigir al Govern de l'Estat i a les Corts Generals les observacions que estimin pertinents a aquest efecte, que són determinants en el cas de les competències exclusives."

Justificació: Tècnica. La referència és restrictiva ja que només es refereix a tres tractats (TCE, TCEEA i TUE) i deixaria fora altres.

De modificació de l'apartat 1 de l'article 179.

"1. La Generalitat ha d'ésser informada pel Govern de l'Estat de les iniciatives de revisió dels tractats originaris i fundacionals de la Unió Europea i dels processos de *celebració i ratificació* subsegüents. El Govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya han de dirigir al Govern de l'Estat i a les Corts Generals les observacions que estimin pertinents a aquest efecte, que són determinants en el cas de les competències exclusives."

Justificació: tècnica. De conformitat amb el Dret internacional Públic i d'acord amb els articles 47 i 52 del Tractat de la Unió Europea o 313 del Tractat Comunitat Europea.

D'**addició** a l'apartat 2 de l'article 179.

"2. El Govern de l'Estat incorpora representants de la Generalitat a les delegacions espanyoles que participin en els processos de revisió **i negociació** dels tractats originaris i en els d'adopció de nous tractats."

Justificació: tècnica, de conformitat amb el Dret internacional públic.

De <u>supressió</u> a l'apartat 1 de l'article 180.

"1. La Generalitat participa en la formació de les posicions de l'Estat davant de les institucions i els organismes de la Unió Europea, especialment el Consell de Ministres, en els assumptes relatius a les competències o als interessos de Catalunya, en els termes que estableixen aquest Estatut, la legislació sobre la matèria i els acords subscrits entre l'Estat i la Generalitat."

Justificació: tècnica i sistemàtica. "Institucions i organismes" és heterogeni com ho és la posició de l'Estat davant de cadascun d'ells, des del Consell de la Unió fins al Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea; des del Comitè de les Regions fins al Banc Central Europeu; i per tant, de difícil interpretació jurídica. És millor deixar-ho més obert "davant la Unió Europea" que ja expressa la voluntat de participar en les posicions de l'Estat que, a més, després es desenvolupa en la resta d'articles.

De modificació de l'apartat 4 de l'article 180.

"4. La Generalitat ha d'ésser informada regularment, en tots els casos, de manera completa i actualitzada, sobre les iniciatives i les propostes davant la Unió Europea. El Govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya han de dirigir al Govern de l'Estat i a les Corts Generals, segons que correspongui, les observacions i les propostes que estimin pertinents a aquest efecte."

Justificació: tècnica i sistemàtica. "Institucions i organismes" és heterogeni com ho és la posició de l'Estat davant de cadascun d'ells, des del Consell de la Unió fins al Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea; des del Comitè de les Regions fins al Banc Central Europeu; i per tant, de difícil interpretació jurídica. És millor deixar-ho més obert "davant la Unió Europea" que ja expressa la voluntat de participar en les posicions de l'Estat que, a més, després es desenvolupa en la resta d'articles.

De modificació de l'apartat 1 de l'article 181.

"1. Representants de la Generalitat participen directament en les delegacions espanyoles davant *la Unió Europea* quan tracten assumptes de la seva competència o que afecten l'interès de Catalunya, i especialment davant del Consell de Ministres i dels òrgans consultius i preparatoris del Consell i de la Comissió."

Justificació: tècnica i sistemàtica. "Institucions i organismes" és heterogeni com ho és la posició de l'Estat davant de cadascun d'ells, des del Consell de la Unió fins al Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea; des del Comitè de les Regions fins al Banc Central Europeu; i per tant, de difícil interpretació jurídica. És millor deixar-ho més obert "davant la Unió Europea" que ja expressa la voluntat de participar en les posicions de l'Estat que, a més, després es desenvolupa en la resta d'articles.

De modificació de la rúbrica de l'article 183.

"Article 183. Desenvolupament i aplicació del dret de la Unió Europea"

Justificació: Tècnica. El dret al que ens referim és el de la Unió Europea que no coincideix encara amb Europa. Hi ha dret europeu que no és el de la Unió.

De modificació de l'apartat 1 de l'article 183. Nova redacció.

"1. L'existència d'una regulació europea no modifica la distribució interna de competències establertes en aquest Estatut. La Generalitat aplica i executa el dret de la Unió Europea en l'àmbit de les seves competències."

Justificació: millora la redacció d'aquest apartat pel que fa a la clàusula general de no afectació del sistema de distribució de competències per l'existència de regulació europea. Cal relacionar-ho amb la previsió continguda a l'article 108 del text adoptat per la ponència.

De modificació de l'apartat 2 de l'article 183.

"2. Quan l'execució del dret *de la Unió Europea* requereixi l'adopció de mesures internes d'abast superior al territori de Catalunya que les comunitats autònomes competents no puguin adoptar mitjançant mecanismes de col·laboració o coordinació, la Generalitat ha d'ésser consultada per l'Estat sobre aquestes circumstàncies abans que s'adoptin. La Generalitat ha de participar en els òrgans que adoptin aquestes mesures o, quan aquesta participació no sigui possible, ha d'emetre un informe previ."

Justificació: tècnica. El dret al que ens referim és el de la Unió Europea que no coincideix encara amb Europa. Hi ha dret europeu que no és el de la Unió.

De supressió de l'apartat 2 de l'article 186.

Justificació: La previsió relativa al personal de la delegació de la Generalitat davant de la Unió Europea i al seu estatut assimilat al del personal de les representacions de l'Estat davant de la Unió Europea, tal i com està redactada, obliga a modificar el dret originari perquè afecta al àmbit d'aplicació personal del Protocol de privilegis i immunitats de 1965. Tampoc els *Länder* tenen aquest estatut assimilat en el sí de la UE.

De supressió de l'article 187.

Justificació: Si es generalitzés la previsió relativa a la circumscripció europea coincidint amb l'àmbit territorial de Catalunya, podria acabar afectant al principi de proporcionalitat i, per aquesta via, ser inconstitucional i, en tot cas, resultar incompatible amb els articles 1 i 2 de l'acta d'elecció dels diputats al P.E. en la seva redacció de 2002, que preserven també prioritàriament el principi de proporcionalitat.

De supressió de les lletres c, d, e h, i, j, k i l de la Disposició Addicional Segona.

Justificació: es pretén posar l'accent i fer evidents les prioritats, assenyalant aquelles competències en les que l'interès i la conveniència d'exercir-les és palès. Una petició de transferència exhaustiva en la que s'incloqués fins i tot competències que podem tenir dificultats per exercir satisfactòriament podria diluir i amagar allò important enmig del que no ho és. Per aquest motiu se suprimeixen les referències а les infrastructures de telecomunicacions; activitats marítimes; convocatòria de consultes populars per via de referèndum; selecció de treballadors estrangers en origen; serveis meteorològics a Catalunya; trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària a Catalunya; permisos i llicències de conduir; vigilància i control d'entrada i sortida del territori de l'Estat i vigilància i control de costes, ports i aeroports de trànsit internacional, extradició i expulsió, emigració i immigració, prevenció i investigació de delictes de terrorisme o crim organitzat; títols acadèmics i professionals.

D'addició a la lletra f de la Disposició Addicional Segona.

"f) Les facultats d'execució de la legislació estatal sobre règim d'estada i de residència dels estrangers, que en tot cas inclouen la tramitació i resolució dels permisos i dels recursos que es presentin en relació amb aquests expedients llevat de les resolucions referides a l'entrada d'estrangers en el territori espanyol."

Justificació: Es tracta d'una decisió estatal sobre entrada i control de fronteres.

D'addició d'una nova lletra Disposició Addicional Segona.

"c bis) Les facultats d'execució de la legislació sobre règim laboral dels estrangers que, en tot cas, inclouen la tramitació i resolució de les corresponents autoritzacions als estrangers que es trobin a Espanya i l'emissió dels informes legalment establerts sobre la situació laboral dels estrangers, així com l'aplicació del règim d'inspecció i sanció."

Justificació: La previsió sobre l'exercici de competències executives en matèria laboral en l'àmbit de la immigració procedeix de l'apartat 1.2 de l'article 147 (immigració). És aquest l'indret adequat ja que es requereix la transferència de competències estatals.

D'addició a la lletra g de la Disposició Addicional Segona.

"g) Les facultats d'execució de la legislació estatal en matèria de règim

sancionador d'estrangeria, que inclou la tramitació, resolució i execució de

tots els processos sancionadors previstos a la normativa d'estrangeria,

llevat dels relatius al control de fronteres i de l'execució de les mesures

d'allunyament."

Justificació: Es tracta d'una decisió que resta en mans de l'Estat.

119

D'addició d'una nova Disposició Transitòria.

"Disposició Transitòria Quarta bis

En el termini de cinc anys des de l'entrada en vigor d'aquest Estatut i d'acord amb el que estableix l'article 106, el Parlament, mitjançant una llei, regularà, establirà i en el seu cas adaptarà les normes adoptades fins aquest moment per al desplegament de les bases estatals.

Mentre no es produeixi aquesta adaptació, segueixen en vigor les esmentades normes."

Justificació: Esmena tècnica d'acord amb l'esmena formulada a l'article 106.

D'addició d'una nova Disposició Transitòria.

"Disposició Transitòria Quarta ter

Un cop aprovat aquest Estatut, s'ha de revisar i modificar el Règim Especial de l'Aran per adaptar-lo, en el que calgui, a les previsions

d'aquest Estatut."

Justificació: tècnica.

121

D'addició d'una nova Disposició Transitòria.

"Disposició Transitòria Quarta quater

Mentre una llei de Catalunya no regularà el procediment per a les eleccions al Parlament, aquest serà elegit d'acord amb les normes següents:

1. El Parlament de Catalunya estarà integrat per 135 membres. Els partits polítics i coalicions electorals presentaran llistes a cada demarcació amb un mínim de 85 candidats o candidates per Barcelona, 18 per Tarragona, 17 per Girona i 15 per Lleida.

Per tal de garantir una representació parlamentària sense discriminació de gènere, les candidatures o llistes que presenti cada partit o coalició electoral a cada demarcació, hauran de comptar amb un màxim del 60 per cent i un mínim del 40 per cent de candidats pertanyents a cada gènere, calculats pel conjunt de la llista i en cada tram de cinc candidats.

L'atribució del total d'escons que corresponen a cada partit es farà proporcionalment al nombre de vots obtinguts a tot Catalunya utilitzant el sistema d'Hondt.

La provisió dels diputats electes de cada partit a cada demarcació es farà preassignant 7 escons a Barcelona, 7 a Tarragona, 7 a Girona i 7 a Lleida, proporcionalment al resultat de la demarcació, seguint la regla de majors restes. Per la mateixa regla s'assignaran, un per un, els 107 escons restants, proporcionalment al resultat obtingut per cada partit o coalició a cada demarcació fins un màxim de 85 per Barcelona, 18 per Tarragona, 17 per Girona i 15 per Lleida. Cas que algun partit o coalició electoral no hagués obtingut representació en

totes de les demarcacions, l'assignació es començarà a realitzar per aquest partit.

- 2. Els diputats seran elegits per sufragi universal, igual, directe i secret dels majors de divuit anys.
- 3. Les Juntes Provincials electorals tindran, dins els límits de llur respectiva jurisdicció, la totalitat de les competències que la normativa electoral vigent atribueix a la Junta Central. Per als recursos que tinguessin per objecte la impugnació de la validesa de l'elecció i la proclamació de diputats electes serà competent la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que també entendrà en els recursos o impugnacions que procedeixin contra els acords de les Juntes electorals provincials. Contra les resolucions de l'esmentada Sala no hi cabrà cap recurs.
- 4. En tot allò que no sigui previst en la present Disposició, seran d'aplicació les normes vigents per a les eleccions legislatives al Congrés dels Diputats de les Corts Generals."

Justificació: Es pretén avançar cap a la creació de les bases per a la confecció d'una llei electoral catalana, que doni compliment als principis d'igualtat de vot, representativitat territorial i representació paritària dels gèneres.